

1826

ΝΙΚΟΛ. Σ. ΓΚΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΡΡΕΝΩΝ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΚ ΤΗΣ

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

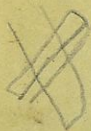
Συμφώνως τῷ τελευταίῳ ἀναλυτικῷ προγράμματι
τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας

Διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς πρώτης τάξεως τῶν Γυμνασίων
καὶ Ἡμιγυμνασίων

ΜΕΤΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

ΛΕΞΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ, ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΚΛΠ.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α.Ε.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1935 - 4 - ΟΔΟΣ ΑΛΘΑΙΑΣ - 4

1826

ΝΙΚΟΛ. Σ. ΓΚΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΡΡΕΝΩΝ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΚ ΤΗΣ

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Συμφώνως τῷ τελευταίῳ ἀναλυτικῷ προγράμματι
τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας

Διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς πρώτης τάξεως τῶν Γυμνασίων
καὶ Ἡμιγυμνασίων

ΜΕΤΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

ΛΕΞΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ, ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΚΛΠ.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α.Ε.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1935 - 4 - ΟΔΟΣ ΑΛΘΑΙΑΣ - 4

Πᾶν ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως

Handwritten signature in blue ink, possibly reading "Α. Μανωλάκης"

PRINTED IN GREECE — 1935
ΕΚΔΟΤ. ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α.Ε

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΒΙΟΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

Ὁ Ἀπολλόδωρος ἦτο Ἀθηναῖος, ζήσας κατὰ τὸν β' μ.Χ. αἰῶνα· ἄλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν του ἤκμαζον πολὺ τὰ γράμματα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, μετέβη ἐκεῖ διὰ νὰ μορφωθῇ. Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἔγινε μαθητὴς τοῦ μεγάλου γραμματικοῦ τῶν χρόνων ἐκείνων Ἀριστάρχου τοῦ ἐκ Σαμοθράκης, καὶ κατέστη εἰς τῶν πολυμαθεστέρων ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς του. Ἐγραψε δὲ διάφορα ἔργα—ἐν ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ τὸ ἐπιγραφόμενον «Ἀπολλοδώρου βιβλιοθήκη».

Ἡ «Ἀπολλοδώρου βιβλιοθήκη» εἶναι ἐπιτομὴ τῆς ἀρχαίας μυθολογίας, ἡ ὁποία στηρίζεται εἰς ἀρχαίους ποιητὰς καὶ χρονογράφους. Ἡ σύντομος ἐκθεσις τῶν μύθων καὶ ἡ ἔντεχνος καὶ μεθοδικὴ διάταξις τοῦ ἔργου, ἀποδεικνύει ὅτι καὶ τότε ἦτο προσωρισμένον πρὸς χρήσιν τῶν σχολείων. Δυστυχῶς τὰ τρία μόνον βιβλία τῆς βιβλιοθήκης αὐτοῦ διεσώθησαν—τῆς ὁποίας μέρη τινὰ θὰ γνωρίσωμεν.

Baroness of Bunsdorf
D. D. J. Imperator
Baroness

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Α'. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΘΕΩΝ

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ

Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντός ἐδυνάστευσε κόσμον· λαβὼν δὲ γυναῖκα Γῆν ἐγέννησε πρῶτους τοὺς Ἑκατόγχειρας, οἱ χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατόν, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα εἶχον.

Μετὰ δὲ τούτους ἐγέννησε Κύκλωπας, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου· ἀλλὰ τούτους βουλομένους τῆς ἀρχῆς τὸν πατέρα στερῆσαι, Οὐρανὸς συλλαβὼν εἰς Τάρταρον ἔριψεν.

Ἐγέννησε δ' αὖθις τοὺς Τιτᾶνας, οὓς ἡ Γῆ πείθει ἐπιθέσθαι τῷ πατρί, ἀγανακτοῦσα ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ριφθέντων τέκνων· οἱ δὲ αὐτὸν τῆς ἀρχῆς ἐκβαλόντες, τοὺς τε ἀδελφοὺς ἐκ τοῦ Ταρτάρου ἀνήγαγον καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ τῷ ἀδελφῷ παρέδωσαν.

2. Κρόνος καὶ Ῥέα

Ὁ δὲ Κρόνος λαβὼν τὴν ἀρχὴν τοὺς μὲν ἀδελφοὺς δῆσας ἐν τῷ Ταρτάρῳ καθεῖρξεν· ἐφοβείτο γάρ μὴ καὶ αὐτὸν τῆς ἀρχῆς ἐκβάλωσι· τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥεαν γυναῖκα λαβὼν, ἐπειδὴ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς ἔλεγον ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρηθήσεσθαι, κατέπινε τὰ ἐξ αὐτῆς γεννώμενα.

Ὅργισθεῖσα δ' ἐπὶ τούτοις Ῥέα παραγίγνεται μὲν εἰς Κρήτην, ὅτε τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε, τίκτει δὲ αὐτὸν ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης.

Καὶ τοῦτον μὲν ἔδωκε τοῖς Κούρησι τρέφειν, ἔπειτα δὲ λίθον σπαργανώσασα ἔδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

3. Πόλεμος Διὸς πρὸς Κρόνον

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ζεὺς ἐγένετο τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν συνεργόν, ἣ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ ἐκείνος ἀναγκασθεὶς πρῶτον μὲν ἐξεμεί τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιεν, Ἑστίαν, Δήμητρα, Ἥραν, Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα.

Μετὰ τούτων Ζεὺς πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐπολέμησεν, οὓς αὖθις εἰς φῶς Κρόνος ἀνήγαγεν· ἐπεὶ δὲ ἐνιαυτοὺς δέκα ἐμάχοντο, Ζεὺς τῇ συμβουλῇ τῆς Γῆς, τοὺς καταταρταρωθέντας Κύκλωπας καὶ Ἑκατόγχειρας λύσας συμμάχους ἔλαβε.

Καὶ Κύκλωπες Διὶ μὲν ἔδωσαν ἀστραπὴν καὶ βροντὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνῆν, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν· οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων καὶ ἐν τῷ Ταρτάρῳ καθεύρουσιν αὐτούς.

Μετὰ τοῦτο δὲ αὐτοὶ περὶ τῆς ἀρχῆς διακληροῦνται· καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν τῷ Οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἄδου.

Β'. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

4. Προμηθεὺς

Προμηθεὺς ὁ Τιτᾶν ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους ἐπλασε· βουλόμενος δ' αὐτοῖς καὶ βίον ῥάονα παρασκευάσαι, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διὸς ἐν νάρθηκι κρύψας.

Ὡς δὲ τοῦτο ἤσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι ἐν τῷ Καυκάσῳ ὄρει καθ' ἐκάστην δὲ

ἡμέραν ἀετὸς ἐπιπετόμενος κατήσθιε τὸ ἦπαρ αὐτοῦ, ὅπερ
 ἠϋξάνετο διὰ νυκτός. ✓

Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην,
 μέχρι Ἑρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσε. #11 4)

5. Δευκαλίων καὶ Πύρρα

Προμηθέως δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο· οὗτος δὲ τῆς Φθίας
 βασιλεύων γυναῖκα λαμβάνει Πύρραν, τὴν Ἐπιμηθέως καὶ
 Πανδώρας, ἣν ἐπλασαν οἱ θεοὶ πρώτην γυναῖκα.

Ἐπεὶ δὲ Ζεὺς ἀφανίσαι ἠθέλησε τὸ ἀσέβες ἀνθρώπων
 γένος, ὁ Δευκαλίων, τῇ συμβουλῇ τοῦ Προμηθέως, κατε-
 σκεύασε λάρνακα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος εἰς ταύτην
 μετὰ τῆς Πύρρας εἰσῆλθεν. ✓

Ζεὺς δ' εὐθύς πολὺν ὑετὸν ἐξ οὐρανοῦ χέων τὰ πλεῖστα
 μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας
 ἀνθρώπους.

Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος
 ἐννέα ἡμέρας καὶ νύκτας τὰς ἴσας, τῷ Παρνασσῷ προσίσχει
 κάκει, τῶν ὄμβρων παυσασμένων, ἐξελθὼν θύει Δίῃ.

Ἐπειτα δὲ τὸν Δία αἰτεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι.
 Καὶ Διὸς εἰπόντος, λίθους αἴρων ὑπὲρ κεφαλῆς ἔβαλε· καὶ
 οὓς μὲν ἔβαλεν ὁ Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ ἡ Πύρ-
 ρα, γυναῖκες. ✕

Γ'. ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ

6. Ἑλλην καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ

Δευκαλίωνι μὲν ἐκ Πύρρας παῖς γίγνεται Ἑλλην μὲν πρῶ-
 τος, δεῦτερος δὲ Ἀμφικτύων· Ἑλληνι δὲ ἐκ νύμφης Ὀρση-
 ίδος γίνονται Δῶρος, Ζοῦθος, Αἴολος.

Ἑλλην μὲν οὖν τοὺς καλουμένους πρότερον Γραικοὺς
 ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Ἑλληνας, τοῖς δὲ παισὶ τὴν χώραν
 ἐμέρισε. |

Καὶ Ζοῦθος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον ἐκ Κρεούσης Ἀχαιὸν ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες ὀνομάζονται· Δῶρος δέ, τὴν πέραν τῆς Πελοποννήσου χώραν λαβὼν, τοὺς κατοίκους ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριᾶς ὠνόμασεν· Αἴολος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων τοὺς κατοίκους Αἰολέας προσηγόρευσεν.

Δ'. ΗΡΩΕΣ

7. Φρίξος καὶ Ἑλλη

α) Τῶν Αἰόλου παίδων Ἀθάμας τῆς Βοιωτίας ἐβασίλευσεν· ἐκ Νεφέλης δ' ἐγέννησε παῖδα μὲν Φρίξον, θυγατέρα δὲ Ἑλλην.

Αὔθις δὲ Ἰνώ λαμβάνει γυναῖκα· Ἐπιβουλεύουσα δὲ Ἰνώ τοῖς παισὶ Νεφέλης, ἔπεισε τὰς γυναῖκας, κρύφα τῶν ἀνδρῶν, τὸν πυρὸν φρύγειν. Γῆ δέ, πεφρυγμένους πυρούς δεχομένη, καρπούς οὐκ ἔφερε.

Διὸ πέμψας ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφούς ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνώ δὲ τοὺς ἀπεσταλμένους ἀνέπεισε λέγειν, ὡς ἔχρησε θεὸς παύσεσθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ Φρίξος.

Ἐπεὶ δὲ Ἀθάμας, ὑπὸ τῶν τὴν γῆν οἰκούντων ἀναγκασόμενος, τῷ βωμῷ προσήγαγε τὸν υἱόν, ἡ Νεφέλη ἀνῆρπασεν αὐτὸν μετὰ τῆς ἀδελφῆς καὶ χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν· ἐπὶ τούτου δὲ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν.

β') Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ Χερρονήσου καὶ Σιγείου θάλασσαν, ὀλισθάνει ἡ Ἑλλη κάκει ἀποθνήσκει· ἀπ' ἐκείνης δὲ Ἑλλησπόντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος.

Φρίξος δ' ἔρχεται εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευε, καὶ τὸν μὲν χρυσόμαλλον κριὸν τῷ Διὶ θύει, τὸ δὲ τούτου δέρμα τῷ Αἰήτῃ δωρεῖται· ἐκεῖνος δὲ περὶ δρυῶν ἐν Ἄρεως ἄλσει ἀνάπτει, ἔνθα ὑπὸ δράκοντος αὐπνίου ἐφρουρεῖτο.

8. Ἀργοναυτική ἐκστρατεία

α' Ἀργοναῦται καὶ Φινεύς

Ἐπὶ τὸ χρυσομάλλον τοῦτο δέρμα Ἰάσων πέμπεται ὑπὸ Πελίου, τοῦ τῆς Ἰωλκοῦ βασιλέως· ὁ δὲ τὸν Ἄργον παρεκάλεσε κάκεινος πεντηκόντορον ναῦν κατεσκεύασεν, τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὀνομαζομένην Ἀργώ.

Ὡς δὲ ἡ ναῦς κατεσκευάσθη, ἐρωτῶντι Ἰάσωνι ὁ θεὸς αὐτῷ πλεῖν ἐπέτρεψε, συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος.

Οὔτοι δὲ ἀπὸ τοῦ πλοίου Ἀργοναῦται ὀνομασθέντες ἐλαύνουσιν εἰς τὴν Μυσίαν· ἐντεῦθεν δὲ ἀφικνοῦνται εἰς τὴν Θράκην, ἔνθα ᾤκει Φινεύς μάντις. Τοῦτον οἱ θεοὶ ἐτύφλωσαν, ὅτι ἀκόντων αὐτῶν προύλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα· ἔπεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοὶ.

Αὗται δὲ πτερωταὶ ἦσαν καὶ ἐπειδὴ τῷ Φινεῖ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καταπετόμεναι, τὴν τροφήν ἀνήρπαζον. Ταύτας οὖν θεασάμενοι οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι' ἄερος ἐδίωκόν μέχρι Στροφάδων νήσων.

β' Πλοῦς τῶν Ἀργοναυτῶν διὰ τῶν Συμπληγάδων.

Ἐπεὶ δὲ ἀπηλλάγη τῶν Ἀρπυιῶν ὁ Φινεύς, ἐμήνυσε τοῖς Ἀργοναύταις τὸν πλοῦν τὸν διὰ τῶν Συμπληγάδων. Αὗται δὲ ἦσαν ὑπερμεγέθεις πέτραι, αἱ συγκρουόμεναι πρὸς ἀλλήλας ὑπὸ τῆς τῶν ἀνέμων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλινον.

Εἶπεν οὖν ὁ Φινεύς αὐτοῖς ἀφεῖναι περιστερὰν διὰ τῶν πετρῶν καὶ ταύτην, ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν ἀφόβως, ἐὰν δὲ διαφθαρεῖσαν, μὴ βιάζεσθαι τὸν πλοῦν.

Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Ἀργοναῦται ἀπέπλευσαν καί, ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφίαισιν ἐκ τῆς πρῶρας τῆς Ἀρ-

γοῦς περιστεράν· ταύτης δὲ διαπετομένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐ-
 ρᾶς ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπέκοψεν.

Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, διήλθον
 ταχέως καὶ μόνα τὰ ἄκρα τῆς νεῶς περιεκόπη· αἱ δὲ Συμ-
 πληγάδες ἐκ τούτου τοῦ χρόνου ἔμειναν ἀκίνητοι.

γ' Ἴάσων καὶ Μῆδεια

Ἐντεῦθεν δ' οἱ Ἄργοναῦται καταπλέουσιν εἰς Κολχίδα·
 ἐκεῖ δ' ὀρμίσθεισῆς τῆς νεῶς, Ἴάσων ἔρχεται πρὸς τὸν Αἰ-
 ἠτήν καὶ τὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ τοῦ Πελίου λέγων παρακαλεῖ
 δοῦναι τὸ δέρμα αὐτῶ.

Ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, ἔαν τοὺς χαλκόποδας ταύρους
 μόνος καταζεύξῃ· ἦσαν δὲ οὗτοι ἄγριοι, μεγέθει διαφέροντες,
 οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον τοὺς πόδας, πῦρ δ' ἐκ τῶν στομάτων
 ἐφύσων.

Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἴάσων ἠπόρει, πῶς ἂν δύναίτο τοὺς ταύρους
 καταζεύξαι, Μῆδεια, ἡ τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ, τοῦτον ἐλε-
 ῆσασα κρύφα τοῦ πατρὸς συνήργησεν αὐτῶ. Ἴάσων δὲ
 τότε τοὺς τε ταύρους ἀνέζευξε καὶ τὸν φυλάσσοντα δρά-
 κοντα φαρμάκοις τῆς Μηδείας κατακοιμίσας τὸ δέρμα ἀ-
 φείλετο· εἶτα δὲ μετ' αὐτῆς καὶ τῶν ἑταίρων εἰς τὴν πατρίδα
 ἀπέπλευσε καὶ τὸ δέρμα τῶ Πελίου ἔδωκε.

9. Θησεύς

α' Δολοφονία τοῦ Ἀνδρόγεω· τιμωρία Ἀθηναίων

α) Ἀνδρόγεω, Μίνωος βασιλέως τῆς Κρήτης υἱός, ἐν
 Ἀθήναις ἐπιδημῶν φίλος ἐγένετο τοῖς Παλλαντίδαις· τοὺς
 δὲ Παλλαντίδας Αἰγεύς, ὁ τῶν Ἀθηνῶν βασιλεὺς, ὑπώπτευσεν
 ἐπιβουλεύειν αὐτῶ.

Φοβούμενος οὖν τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν Ἀνδρόγεω,
 ἀπέκτεινεν αὐτὸν διὰ τινος τῶν ἐγχωρίων περὶ τὴν Οἰ-
 νόην τῆς Ἀττικῆς.

Μίνως δὲ μαθὼν τὴν τοῦ υἱοῦ συμφορὰν σὺν πολλῶ στρατεύματι ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἦκεν· οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἀναγκασθέντες συνθήκας ἐποιήσαντο, ὥστε πέμπειν δι' ἐνάτου ἔτους δασμὸν νεανίας ἑπτὰ καὶ παρθένους ἴσας, βορὰν τῷ Μινωταύρῳ.

β' Τί ἀνέλαβε νὰ πράξῃ ὁ Θησεύς

Ἐπεὶ δὲ διῆλθον ἔτη ἑννέα, πάλιν ὁ Μίνως εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦκε μετὰ μεγάλου στόλου καὶ τοὺς δις ἑπτὰ νέους ἀπήτησεν· οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἀποκληρώσαντες ἔδοσαν.

Θησεύς δέ, ὀρῶν αὐτοὺς ἀγομένους καὶ πανδημεὶ προπεμπομένους ἐπὶ θάνατον ἄνομον καὶ πενθουμένους ἔτι ζῶντας, ἠγανάκτησε σφόδρα.

Οὗ βιωτὸν δ' ἠγούμενος τὸν πατέρα ἄρχειν πόλεως οὕτως οἰκτρὸν φόρον τοῖς ἐχθροῖς ὑποτελεῖν ἠναγκασμένης, ἔγνω ἀποκτείνει τὸν Μινώταυρον· σύμπλους οὖν ἄνεν κλήρου τοῖς νέοις γίγνεται.

Μελλόντων δ' ἐκπλεῖν τῶν περὶ τὸν Θησεά, ὁ Αἰγεὺς ἐπέταξε τῷ κυβερνήτῃ, ἔαν μὲν ὁ Θησεύς νικήσῃ τὸν Μινώταυρον, καταπλεῖν αὐτοῖς λευκοῖς ἰστίοις, ἔαν δὲ ἀπόληται, μέλασιν.

γ' Ὁ Θησεύς φονεῦει τὸν Μινώταυρον

Ἐπεὶ δ' οὗτοι εἰς Κρήτην κατέπλευσαν, Ἀριάδνη, ἡ Μίνως θυγάτηρ, Θησεά ἐλεήσασα, σωτηρίαν αὐτοῖς κατέπραξε· λαβὼν γὰρ Θησεύς παρ' αὐτῆς λίνον, ἠγασόμενον αὐτῷ τὴν ὁδὸν ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ, τὸν Μινώταυρον ἀπέκτεινε.

Μετὰ τοῦτο Θησεύς μετὰ τῶν ἄλλων παίδων καὶ Ἀριάδνης ἐκ Κρήτης ἔφυγεν· ἔπει δὲ εἰς τὴν νῆσον Νάξον ἔπλεον, Διόνυσος ἐπιφανεῖς ἤρπασεν Ἀριάδνην.

Λυπηθέντες οὖν ἰσχυρῶς ἐπὶ τῇ τῆς παρθένου ἀρπαγῇ,

οὐκ ἐμνημόνευον τῆς Αἰγέως περὶ τῶν ἰστίων παραγγελίας·
ὁ δ' Αἰγεύς, θεασάμενος ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως τὸν κατάπλου
καὶ νομίζων τὸν υἱὸν τεθνηκέναι, ἔρριψεν ἑαυτὸν κατὰ τῶν
πετρῶν.

10. Περσεύς

α' Ὁ Περσεύς ἀποκόπτει τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης

Πολυδέκτης, Σερίφου βασιλεύων, ἐπέταξε Περσεῖ, τῷ Δι-
ὸς καὶ Δανάης υἱῷ, τὴν Μεδούσης κεφαλὴν κομίζειν· αὕτη
δὲ μόνη τῶν Γοργόνων ἦν θνητή. Αἱ δὲ Γοργόνες εἶχον κε-
φαλὰς μὲν περιπεπλεγμέναις δράκουσιν, ὀδόντας δὲ μεγάλους
καὶ χεῖρας χαλκᾶς· τοὺς δὲ ἰδόντας αὐτὰς λίθους ἐποίουν.

Περσεύς οὖν ἐπὶ τὰς Γοργόνας πορευόμενος, ἔλαβε παρὰ
τῶν Γραιῶν τὴν κυνῆν· ταύτην δὲ φορῶν αὐτὸς μὲν, οὓς
ἤθελεν ἔβλεπεν, ὑπ' ἄλλων δὲ αὐτὸς οὐχ ἑωρᾶτο.

Εἶτα δὲ ἐλθὼν εἰς τὸν Ὠκεανὸν κατέλαβε τὰς Γοργόνας
κοιμωμένας· βλέπων οὖν εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰ-
κόνα τῆς Μεδούσης ἔβλεπεν, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν καὶ λα-
βῶν αὐτὴν ὀπίσω πάλιν ἐχώρει.

Αἱ δὲ Γοργόνες ἀναστᾶσαι τὸν Περσέα ἐδίωκον· καὶ ἰδεῖν
αὐτὸν οὐκ ἠδύναντο διὰ τὴν κυνῆν· ἀπεκρῦπτετο γὰρ ὑπ'
αὐτῆς.

β' Περσεύς καὶ Ἀνδρομέδα

Μετὰ δὲ τοῦτο ὁ Περσεύς παραγενόμενος εἰς τὴν Αἰθιο-
πίαν, ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὔρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀν-
δρομέδαν παρακειμένην βορὰν θαλασσίῳ κήτει, ὃ Ποσει-
δῶν ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψε.

Κασσιέπεια γάρ, ἡ Κηφέως γυνὴ, Νηρεῖσι περὶ κάλλους
ἤρισε καὶ πασῶν εἶναι κρείττων ἐκαυχῆσατο· ὅθεν αἱ Νη-
ρείδες ἐμήνισαν καὶ Ποσειδῶν αὐταῖς συνοργισθεὶς πλήμ-
μυράν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψε καὶ κῆτος.

Ἐπεὶ δὲ ὁ θεὸς ἔχρησε τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, εἴαν ἡ Κασσιεπείας θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεθῆ τῷ κῆτει βορά, ἀνογκασθεὶς ὁ Κηφεύς ὑπὸ τῶν Αἰθιοπῶν τοῦτο ἔπραξε.

Ταύτην οὖν θεασάμενος ὁ Περσεύς τὸ μὲν κῆτος ἀπέκτεινε, τὴν δὲ Ἀνδρομέδαν λύσας γυναῖκα ἔλαβεν. ✱ +

II. Ἡρακλῆς

α' Γέννησις καὶ ἀνατροφή τοῦ Ἡρακλέους

Ἀλκμήνη δύο ἔτεκε παῖδας, Διὶ μὲν Ἡρακλέα, Ἀμφιτρώωνι δὲ Ἴφικλέα. Τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἔπεμψε, διαφθαρῆναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβοωμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρώωνα, Ἡρακλῆς ἀναστὰς ἄγχων ἑκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρεν.

Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς ἀρματηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρώωνος, παλσίειν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκου, τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου, ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος, κιθαρωδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου.

Ἀμφιτρώων δὲ ἔπειτα εἰς τὰ βουφόρβια ἔπεμψεν αὐτόν. Κάκει τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ πάντων διήνεγκεν.

β' Πρῶτα κατορθώματα τοῦ Ἡρακλέους

Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὑπάρχων ὀκτωκαιδεκαέτης τὸν Κιθαιρώνιον ἀνεῖλε λέοντα. Οὗτος ὀρμώμενος ἐκ τοῦ Κιθαιρώνος τὰς Ἀμφιτρώωνος ἔφθειρε βόας καὶ τὰς Θεσπίου. Βασιλεὺς δὲ ἦν οὗτος Θεσπιῶν, πρὸς ὃν ἀφίκετο Ἡρακλῆς ἐλεῖν βουλόμενος τὸν λέοντα. Καὶ χειρωσάμενος τὸν λέοντα τὴν μὲν δορὰν ἠμφιέσατο, τῷ χάσματι δὲ ἐχρήσατο κόρυθι.

Προμαθὼν δὲ παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν Ἡρακλῆς ἔλαβε παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ

δὲ Ἡφαισίου θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηναῖς πέπλον ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔτεμεν ἐκ Νεμέας.

Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας μάχην κατὰ τὸν ζῆλον τῆς Ἥρας ἐμάνη καὶ τοὺς τε ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρων εἶχεν, εἰς πῦρ ἐνέβαλε· διὸ καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν παραγίγνεται εἰς Δελφοὺς καὶ πυνθάνεται τοῦ θεοῦ τοῦ κατοικήσει. Ἡ δὲ Πυθία κατοικεῖν αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεὶ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους δέκα ἐπιτελεῖν. Καὶ οὕτως, ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσσεσθαι.

δ' Ἡρακλῆς καὶ Δηιάνειρα

Ἡρακλῆς δὲ ἐλθὼν εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο. Καὶ παλαίσας ὑπὲρ τοῦ γάμου αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν, εἰκασθέντα ταύρω, ἔθραυσε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν ἄγεται γυναῖκα, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος ἀπολαμβάνει δούς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Τοῦτο δὲ δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε σίτον ἢ ποτόν, ὅπερ ἂν εὐξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἔδοξεν αὐτῷ εἰς Τραχίνα ἀπιέναι. Ἄγων δὲ τὴν Δηιάνειραν ἐπὶ ποταμὸν Εὐήνον ἤκεν, ἐν ᾧ Νέσσον τὸν Κένταυρον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. Ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν προσκαλεσόμενος Δηιάνειραν εἶπεν, εἰ ἐθέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸ ρῦν ἐκ τοῦ τραύματος αἶμα δέχεσθαι. Ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο ἐφύλασσε παρ' ἑαυτῆς.

ε' Ἡρακλῆς καὶ Ἴολη

Ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα στρατιὰν ἐπ' Οἰχαλίαν ἤθροιζε, τὸν Εὐρυτον τιμωρήσασθαι ἐθέλων. Καὶ ἀποκτείνας αὐτὸν μετὰ τῶν παίδων, αἰρεῖ τὴν πόλιν καὶ ἄγει τὴν Ἴολην αἰχμάλωτον.

Καὶ καταγαγόμενος εἰς Εὐβοίαν ἐπ' ἀκρωτηρίῳ Διὸς βωμὸν ἰδρύσατο. Μέλλων δὲ θυσίαν ποιῆσθαι εἰς Τραχίνα, Λίχαν τὸν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἶσοντα.

Παρά δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηιάνειρα πυθομένη καὶ δείσασα, μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῆ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ Νέσσου αἶμα, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν.

στ' Θάνατος Ἡρακλέους

Ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθυσεν· ὡς δέ, θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος, ὁ τῆς ὕδρας ἶος τὸν χρῶτα ἔσηπε, τὸν μὲν χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκότα τῷ σώματι, συναπεσπῶντο δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ.

Ὑπὸ τοιαύτης δὲ συμφορᾶς καταληφθεὶς εἰς Τραχίνα ἐπὶ νεῶς κομίζεται, Δηιάνειρα δὲ αἰσθημένη τὸ γεγονός ἐαυτὴν ἀνήτησεν. Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Οἴτην ὄρος, ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας ἐκέλευεν ἐπιβάντος αὐτοῦ ὑφάπτειν. Οὐδενὸς δὲ τοῦτο πράσσειν ἐθέλοντος, Φιλοκτῆτης παριῶν ὑφῆψεν. Τούτῳ καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνευγεῖν.

12. Ἡρακλεῖδαι

α' Οἱ Ἡρακλεῖδαι ἰκέται εἰς Ἀθήνας

Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς θεοὺς, οἱ παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυσθέα πρὸς Κήκυκα παρεγένοντο.

Ὡς δὲ ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος Εὐρυσθέως καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος ἐδεδοίκεσαν, Τραχίνα καταλιπόντες διὰ τῆς Ἑλλάδος ἔφυγον.

Διωκόμενοι δὲ ἦλθον εἰς Ἀθήνας καὶ καθεσθέντες ἐπὶ τὸν Ἐλέου βωμὸν ἠξίουσαν βοηθεῖσθαι. Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς πρὸς τὸν Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἀπέκτειναν· αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἄρματος καὶ πέτρας ἤδη παριππεύοντα Σκειρωνίδα κτείνει διώξας Ὕλλος.

6' Οἱ Ἡρακλεΐδαι κύριοι τῆς Πελοποννήσου

Ἀπολομένου δὲ Εὐρυσθέως ἐπὶ Πελοπόννησον ἦλθον οἱ Ἡρακλεΐδαι καὶ πάσας εἶλον τὰς πόλεις.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, τρεῖς ἰδρύσαντο βωμοὺς πατρῷου Διὸς καὶ ἐπὶ τούτων ἔθυσαν καὶ ἐκληροῦντο τὰς πόλεις. Πρώτη μὲν οὖν λῆξις Ἄργος, δευτέρα Λακεδαιμόν, τρίτη δὲ Μεσσήνη.

Κομισάντων δὲ ὑδρίαν ὕδατος, ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν ἕκαστον. Τήμενος οὖν καὶ οἱ Ἀριστοδήμου παῖδες Προκλῆς καὶ Εὐρυσθένης ἔβαλον λίθους, Κρεσφόντης δὲ βουλόμενος Μεσσήνην λαχεῖν γῆς ἐνέβαλε βῶλον. Ταύτης δὲ διαλυθείσης ἔδει τοὺς δύο κλήρους ἀναφανῆναι. Ἐλκυσθείσης δὲ πρώτης μὲν τῆς Τημένου, δευτέρας δὲ τῆς τῶν Ἀριστοδήμου παίδων, Μεσσήνην ἔλαβε Κρεσφόντης.

Ε'. ΑΧΑΪ·Ι·ΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

13. Αἰακὸς

Αἴγιναν τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα ἤρπασε Ζεὺς, καὶ εἰσκομίσας αὐτὴν εἰς τὴν τότε Οἰνώνην λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἴγιναν ἅπ' ἐκείνης κληθείσας, ἐγέννησε παῖδα ἕξ αὐτῆς Αἰακόν. Τοῦτω Ζεὺς ὄντι μόνω ἐν τῇ νήσῳ τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησεν. Ἐγένοντο δ' Αἰακῶ παῖδες Πηλεὺς καὶ Τελαμών καὶ Φῶκος.

Ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰακός. Διὸ καὶ ἀκαρπίας τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης, χρησμοὶ θεῶν ἔλεγον ἀπαλλαγῆσεσθαι τῶν κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσεται. Ποιησαμένου δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ τῷ Διὶ Πανελληνίῳ, τῆς ἀκαρπίας ἡ Ἑλλάς ἀπαλλάσσεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακὸς καὶ τὰς κλείδας τοῦ Ἄδου φυλάσσει.

14. Πηλεὺς καὶ Τελαμών

Διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῦ Φώκου, τοὺς ἀδελφούς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεῦσαι φασιν αὐτῶ.

Καὶ Τελαμών συγγυμναζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσκῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀποκτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως κρύπτει ἐν ὕλῃ τινί.

Φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου, φυγάδες ἀπ' Αἰγίνης ὑπ' Αἰακοῦ ἐλαύνονται.

Καὶ Τελαμών μὲν εἰς Σαλαμίνα παραγίγνεται πρὸς Κυχρέα τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμίνοσ, τῆς Ἀσωποῦ. Οὗτος τελευτῶν ἄπαισ τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι. Ὁ δὲ ἄγεται γυναῖκα Περίβοιαν τὴν Ἀλκάθου, τοῦ Πέλοπος, ἐξ ἧς αὐτῶ γίγνεται Αἴας. Καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ λαμβάνει γέρας Ἡσιόνῃν τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῶ γίγνεται Τεῦκρος.

Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἄκτορος ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μοῖραν. Αὐθις δὲ ἄγεται γυναῖκα Θέτιν τὴν Νηρέως ἐν τῷ Πηλίῳ· κάκει θεοὶ τὸν γάμον εὐωχούμενοι ὕμνησαν. Καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεῖ δόρυ μέλινον, Ποσειδῶν δὲ ἵππους Βαλίον τε καὶ Ζάνθον· ἀθάνατοι δὲ ἦσαν οὗτοι.

15. Ἀχιλλεύς

Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον ἐθέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρύψασα τῆς νυκτὸς ἔφθειρεν, ὃ ἦν αὐτῶ θνητὸν πατρῶον, μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ.

Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἀνεβόησε, καὶ Θέτις κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν διαπράξασθαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα πρὸς Νηρείδας ὄψετο.

Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεύς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ συῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλέα.

Ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἔνναετης Ἀχιλλεύς, Κάλχαντος λέγοντος οὐ δύνασθαι χωρὶς αὐτοῦ Τροίαν ἀλῶναι, Θέτις προειδυῖα, ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικεῖα ὡς παρθένον παρέθετο εἰς Σκῦρον παρὰ Λυκομήδει.

Ὀδυσσεὺς δὲ μηνυθέντα ζητῶν Ἀχιλλέα, σάλπιγγι χρησάμενος εὔρεν. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθεν. Συνείπετο δ' αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος Δολόπων βασιλεὺς· συνείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitίου.

ΣΤ'. ΑΤΤΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ

16. Ἔρις Ἀθηνᾶς καὶ Ποσειδῶνος

Κέκροψ αὐτόχθων, συμφυῆς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος καὶ τὴν γῆν πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν ἄφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. Ἐπὶ τούτου, φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀπέφηνε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσι. Μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηνᾶ καὶ ποιησαμένη τῆς κοταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα ἐφύτευσε ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδροσεῖῳ δείκνυται. Γενομένης δὲ ἔριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς κριτὰς ἔδωκεν θεοὺς τοὺς δώδεκα. Καὶ τούτων δικαζόντων ἡ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσε. Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἄφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσε Ἀθήνας.

ΒΙΟΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ

Ὁ Κλαύδιος Αἰλιανὸς ἐγεννήθη κατὰ τὸν γ' μ.Χ. αἰῶνα εἰς τινὰ πόλιν τῆς Ἰταλίας ὀνομαζομένην **Πραίνεστον**—τὴν σημερινὴν Παλεστρίνα. Ἄλλ' ἐξέμαθε καλῶς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὅπως καὶ ἄλλοι Ῥωμαῖοι—καὶ ἰδίως τὴν Ἀττικὴν διάλεκτον, τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθη εἰς τὰ ἔργα του. Ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ σοφιστοῦ Πανσανίου καὶ ἔζησεν εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου ἐξήσκησε τὸ ἔργον τοῦ σοφιστοῦ, ἦτοι τοῦ διδασκάλου τῆς ῥητορικῆς.

Ὁ Αἰλιανὸς ἦτο ἄνθρωπος πολυμαθέστατος, ὅπως ἐκ τῶν ἔργων του φαίνεται, καὶ εἰς αὐτὸν ἀποδίδονται πολλὰ ἔργα, ἐκ τῶν ὁποίων σφάζονται δύο—τὸ «περὶ ζώων ἰδιότητος» καὶ ἡ «Ποικίλη ἱστορία», τῆς ὁποίας μερικὰς διηγήσεις θὰ γνωρίσωμεν.

Ἡ «Ποικίλη ἱστορία» του δὲν εἶναι ἔργον πρωτότυπον· εἶναι συλλογὴ διηγήσεων, ἀνεκδότων κλπ. τὰ ὁποῖα ἀπὸ τὰς μελέτας διαφόρων πρωτοτύπων ἔργων εἶχε περισυλλέξει ὁ Αἰλιανὸς καὶ εἶχε συγκεντρώσει εἰς ἓν ἔργον. Ἐν τούτοις εἶναι ἔργον πολῦτιμον, διότι μᾶς παρέχει διαφόρους πληροφορίας περὶ τῶν ἀρχαίων, περιέργους ἱστορίας καὶ ἄλλα πολῦτιμα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἐγνωρίζομεν, διότι ἀπώλεσθησαν τὰ πρωτότυπα ἔργα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἠντλησεν ὁ Αἰλιανός.

Ἐν γένει ἡ ποικιλία τοῦ περιεχομένου τῶν ἔργων τοῦ Αἰλιανοῦ, τὸ ἐλκυστικόν του ὕφος καὶ τῶν διηγήσεων ἡ ἀπλότης, καθιστοῦν αὐτὰ τερπνότατα ἀναγνώσματα—καὶ διὰ τοῦτο ἀνεγιγνώσκοντο ἀπλήστως ὑπὸ τε τῶν συγχρόνων τοῦ Αἰλιανοῦ καὶ τῶν μετεγε-νεστέρων.

ερωτηματολόγιο = "έγινε μάθημα του Ζώνωνος
 ή των ερωτημάτων - ή τα χαρτιά ερωτήσεων
 ή των ερωτημάτων του χρόνου: ή το ερώτημα των μαθητών
 ή των ερωτημάτων

II ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

29
2
5 20

A'

1. Ποία ἡ μεγίστη τιμωρία

Οἱ Μυτιληναῖοι, ἐπεὶ τῆς θαλάσσης ἤρξαν, τοῖς ἀφισταμένοις τῶν συμμάχων τιμωρίαν ἐπέβαλλον γράμματα μὴ μανθάνειν τοὺς παῖδας αὐτῶν μηδὲ μουσικὴν διδάσκεσθαι.

Ἐνόμιζον γὰρ πασῶν τῶν ζημιῶν βαρυτάτην εἶναι ταύτην, ἐν ἀμουσίᾳ καὶ ἀμαθίᾳ τὸν βίον διάγειν.

2. Κρητῶν ἀγωγή

Κρήτες τοὺς ἐλευθέρους παῖδας μανθάνειν ἐκέλευον τοὺς νόμους μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσιν· ἔτι δὲ ἵνα μὴ τι τῶν κεκωλυμένων πράξαντες ἀπολογῶνται ἀγνοίᾳ πεπτοηκέναι.

Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μανθάνειν, τρίτον δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

3. Ἡ ἀληθὴς παιδεία

Μειράκιον Ἐρετρικὸν προσεφοίτησε Ζήνωνι ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἕως ἡνδρώθη.

Ἐσπερον οὖν εἰς τὴν Ἐρέτριαν ἐπανῆλθε καὶ ὁ πατὴρ ἠρώτα αὐτόν, ὅ,τι ἄρα μάθοι σοφὸν ἐν τῇ τοσαύτῃ διατριβῇ τοῦ χρόνου.

Ὁ δὲ δεῖξειν εἶπε· ἄλλ' ὁ πατὴρ ὠργίσθη καὶ τέλος ἔπαισεν αὐτόν. Ὁ δὲ ἐνεκαρτέρησε καὶ εἶπε τοῦτο μεμαθηκέναι-- φέρειν ὄργην πατρὸς καὶ μὴ ἀγανακτεῖν.

B'.

4. Ἐπαμεινώνδας

Ὁ Ἐπαμεινώνδας ἓνα εἶχε τρίβωνα—καὶ αὐτὸν ῥυπῶντα· εἴ ποτε δὲ αὐτὸν ἔδωκεν εἰς γναφεῖον, αὐτὸς ὑπέμενε οἴκοι δι' ἀπορίαν ἑτέρου. Ἐν δὴ τούτοις τῆς περιουσίας ὧν, τοῦ Περσῶν βασιλέως πέμπσαντος αὐτῷ πολὺ χρυσίον, οὐκ ἔδέξατο.

Ὅτε δὲ Ἰάσων ἔπεμψεν αὐτῷ πενήτηντα χρυσοῦς, Ἐπαμεινώνδας εἶπεν: «ἀδίκων ἄρχεις χειρῶν».

5. Φωκίων

Δωρεάν Φωκίωι ἔπεμψε ποτε Ἀλέξανδρος ἑκατὸν τάλαντα.

Ὁ δὲ Φωκίων, εἰ καὶ πένης, οὐκ ἔδέξατο τὴν δωρεάν, ἀλλ' ἠρώτησε τοὺς κομίσαντας διὰ τί, πολλῶν ὄντων Ἀθηναίων, αὐτῷ μόνῳ χρήματα πέμποι Ἀλέξανδρος.

Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνοι εἶπον, ὅτι σὲ κρίνει μόνον ἄνδρα καλὸν κάγαθόν, ὁ Φωκίων ἀπεκρίνατο: «οὐκοῦν ἑσάτω με καὶ δοκεῖν καὶ εἶναι τοιοῦτον».

Γ'

6. Φωκίωνος τελευταία παραγγελία

Φωκίων Ἀθηναῖος πολλάκις ἐστρατήγησε· τέλος δὲ κατεγνώσθη θανάτῳ ἀδίκως καὶ ἦν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ καὶ ἔμελλε πίεσθαι τὸ κώνειον.

Ἐπεὶ δὲ ὁ δῆμιος προέτεινε τὴν κύλικα, οἱ προσήκοντες ἠρώτησαν, εἴ τι λέγει πρὸς τὸν υἱόν.

Ὁ δὲ εἶπε: «παραγγέλλω αὐτῷ μηδὲν Ἀθηναίοις μνησικακεῖν ὑπὲρ τῆς παρ' αὐτῶν φιλοτησίας, ἦν νῦν πίνω».

7. Ὁ Περικλῆς ὑβριζόμενος -

Περικλῆς ὁ Ξανθίππου, λοιδορούμενός ποτε ὑπό τινος βδελυροῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ ὄλην τὴν ἡμέραν, ὑπέμενε σιωπῆ· ἅμα δὲ τῶν ἐπειγόντων τι κατεπράττετο.

Ἐπείρας δὲ κοσμίως μετέβαινε οἴκαδε· παρηκολούθει δ' ἐκεῖνος χαλεπῶς ὄνειδίζων αὐτῷ.

Ὡς δ' ἔμελλεν εἰσελθεῖν προσέταξέ τινα τῶν οἰκετῶν, φῶς λαβόντι, παραπέμψαι τὸν ὑβριστὴν πρὸς τὴν οἰκίαν, ἵνα μὴ ἐν τῷ σκότει πάθη τι.

Δ'.

8. Ἀλκιβιάδου ἀλαζονεία

Ὁ Σωκράτης, ἐπεὶ ἑώρα τὸν Ἀλκιβιάδην τετυφωμένον ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ μέγα φρονούντα ἐπὶ τοῖς ἀγροῖς, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τινα τῆς πόλεως τόπον, ἔνθα ἦν πινάκιον, ἔχον γῆς περίοδον, καὶ προσέταξε τῷ Ἀλκιβιάδῃ τὴν Ἀττικὴν ἐνταῦθα ἀναζητῆσαι.

Ὡς δ' εὔρε, προσέταξεν αὐτῷ τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἰδίου ἀναζητῆσαι.

Ἐπεὶ δὲ οὗτος εἶπεν: «ἀλλ' οὐδαμοῦ γεγραμμένοι εἰσίν,» ὁ Σωκράτης ἀπεκρίνατο: «ἐπὶ τούτοις οὖν μέγα φρονεῖς, οἵπερ οὐδὲν μέρος τῆς γῆς εἰσίν;»

9. Πλάτωνος ἀπλότης

Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Ὀλυμπίᾳ συνεσκήνωσεν ἀγνώστοις ἀνθρώποις· καὶ αὐτὸς δὲ ἦν αὐτοῖς ἀγνωστος. Οὕτω δ' αὐτοὺς ἔθελεξ τῇ σοφίᾳ καὶ ἀφελείᾳ, ὥστε ὑπερησθῆναι τοὺς ξένους τῇ τοῦ ἀνδρὸς συντυχίᾳ.

Ἐπεὶ δὲ ἦλθον εἰς τὰς Ἀθήνας, ὑπεδέξατο αὐτοὺς μάλα φιλοφρόνως.

Καὶ οἱ ξένοι εἶπον: «ἄγε νῦν, ὦ Πλάτων, ἐπίδειξον ἡμῖν

καὶ τὸν ὁμώνυμόν σου, τὸν Σωκράτους ὁμιλητὴν, καὶ σύστησον ἡμᾶς τῷ σοφωτάτῳ ἀνδρὶ, ἵνα τι καὶ αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν».

Ὁ δὲ ἡρέμα μειδιάσας, «ἀλλ' ἐγώ,» λέγει, «αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι».

Οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν, ὅτι τὸν ἄνδρα ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τὸν τοσοῦτον, ἠγνόησαν.

Ε'.

ΙΟ. Μενέδημος καὶ Ἀσκληπιάδης

Οἱ Ἀρεοπαγῖται ἐν Ἀθήναις ἔμαθον, ὅτι Μενέδημος καὶ Ἀσκληπιάδης οἱ φιλόσοφοι, νέοι ὄντες καὶ πενόμενοι, σχολάζουσι καθ' ἑκάστην τοῖς φιλοσόφοις.

Εὐθύς οὖν μεταπεμφάμενοι αὐτοὺς ἠρώτησαν: «Πῶς ὅλας τὰς ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις σχολάζοντες, ἔχοντες δὲ οὐδέν, εὐεκτηίτε οὕτω τοῖς σώμασι;»

Καὶ οὗτοι ἐκέλευσαν μεταπεμφθῆναί τινα τῶν μυλωθρῶν, ὅστις ἐλθὼν εἶπεν, ὅτι νυκτὸς ἐκάστης φοιτῶντες εἰς τὸν μυλῶνα καὶ ἀλεοῦντες δύο δραχμὰς ἀμφοτέροι λαμβάνουσι.

Οἱ δὲ Ἀρεοπαγῖται θαυμάσαντες διακοσίαις δραχμαῖς ἐτίμησαν αὐτούς.

ΙΙ. Διογένους φιλομάθεια

Ἐπεὶ Ἀντισθένης πολλοὺς προύτρεπεν ἐπὶ φιλοσοφίαν, οἱ δὲ οὐδὲν αὐτῷ προσεῖχον· τέλος ἀγανακτήσας οὐδένα ἐδέχετο. Καὶ Διογένην οὖν ἤλαυνεν ἀπὸ τῆς συνουσίας αὐτοῦ.

Ἐπεὶ δὲ λιπαρέστερος ἦν Διογένης, ἠπείλει καθίξεσθαι τῇ βακτηρίᾳ αὐτοῦ· καὶ ποτε ἔπαισε κατὰ τῆς κεφαλῆς.

Ὁ δὲ οὐκ ἀπηλλάττετο, ἀλλ' ἔλεγε· «σύ μὲν παῖε, ἐγὼ δὲ ὑποθήσω τὴν κεφαλὴν· καὶ οὐκ ἂν ἐξεύροις βακτηρίαν οὕτω σκληράν, ὥστε με ἀπελάσαι τῶν σῶν διατριβῶν».

Ὁ δὲ ὑπερησπάσατο αὐτόν.

ΣΤ'.

12. Φίλιππος

Ἐν Χαιρωνείᾳ τοὺς Ἀθηναίους νίκη ἐνίκησε Φίλιππος. Ἐπήρθη δὲ τῇ εὐπραγίᾳ, ὅμως λογισμῶ ἐκράτησε καὶ οὐχ ὕβρισε.

Καὶ διὰ ταῦτα προσέταξε τῶν παίδων τινὰ ὑπομιμνήσκεισθαι ἔωθεν αὐτόν, ὅτι ἀνθρωπός ἐστι.

Καὶ οὐ πρότερον, οὔτε αὐτὸς προῆει, οὔτε τῶν δεομένων αὐτοῦ παρ' αὐτὸν εἰσῆει, πρὶν τὸν παῖδα ἐκάστης ἡμέρας ἐκβοῆσαι τρίς: «Φίλιππε, ἀνθρωπος εἶ».

13. Πausανίας καὶ Σιμωνίδης

Ἐν τινι συμποσίῳ ὁ Πausανίας προσέταξε τῷ Σιμωνίδῃ σοφόν τι εἰπεῖν· ὁ δὲ εἶπε «μέμνησο, Πausανία, ἀνθρωπος ὢν».

Τοῦτο παραχρῆμα ἐξεφάυλισε Πausανίας καὶ παρ' οὐδὲν ἔθετο.

Ἐπεὶ δὲ ἦν πρὸς τῇ Χαλκιοίκῳ καὶ διεπάλαιε τῷ λιμῶ καὶ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν ἀνθρώπων ἀλγεινότατα, ἐμνήσθη τοῦ Σιμωνίδου καὶ ἐξεβόησε τρίς: «ὦ ξένη Κεῖε, μέγα τι ἄρα χρέμα ἦν ὁ λόγος σου, ἐγὼ δὲ ὑπ' ἀνοίας οὐδὲν αὐτὸν ἐνόμιζον εἶναι».

Ζ'.

14. Ὠμίσου δῶρον

Ῥοιὰν ἐπὶ λίκνον μεγίστην Ὠμίσης Ἀρταξέρξη τῷ βασιλεῖ, διελαύνοντι τὴν Περσίδα, προσεκόμισε.

Τὸ μέγεθος οὖν αὐτῆς ὑπερθανμάσας ὁ βασιλεὺς λέγει: «ἐκ ποίου παραδείσου λαβὼν φέρεις μοι τὸ δῶρον τοῦτο;»

Ἐπεὶ δὲ Ὠμίσης εἶπεν, ὅτι οἴκοθεν καὶ ἐκ τῆς αὐτοῦ γεωργίας, ὁ βασιλεὺς ὑπερήσθη καὶ δῶρα μὲν αὐτῷ βασιλικά ἐπεμψε καὶ ἐπέπεπεν· «νῆ τὸν Μίθραν, ἀνὴρ οὗτος ἐκ τῆς ἐπιμελείας ταύτης δυνήσεται καὶ πόλιν ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι».

15. Ὁ Πέρσης καὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄθλον

Μετὰ τὴν ἐν Θερμοπύλαις μάχην ἤλθον αὐτόμολοι ἀπ' Ἀρκαδίας εἰς τὸ Περσῶν στρατόπεδον βίотου τε δεόμενοι καὶ ἐνεργοὶ βουλόμενοι εἶναι.

Ἐπεὶ δὲ ἤγαγον τοὺς ἀνθρώπους ὡς Ζέρξην ἐπυνθάνοντο οἱ Πέρσαι περὶ τῶν Ἑλλήνων, ὡς Ὀλύμπια ἄγοιεν.

Ζέρξης δὲ ἐρωτήσας, περὶ τίνος ἄθλου ἀγωνίζοιντο, ἔλεγον περὶ τῆς ἐλάας τοῦ στεφάνου.

Ἐνταῦθα Πέρσης τις τῶν γενναίων πρὸς τοὺς ἄλλους ἔλεγε: «Παπαῖ, Μαρδόνιε, ποίους ἐπ' ἄνδρας ἄγεις τοὺς Πέρσας πόλεμον ποιησαμένους, οἱ οὐ περὶ χρημάτων ἀγωνίζονται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς».

Η'.

16. Τελέσιλλα

Κλεομένης Σπαρτιατῶν βασιλεύς, νικήσας ἐν μάχῃ τοὺς Ἀργεῖους, ἐβάδιζεν ἐπὶ τὸ Ἄργος ὡς αἰρήσων τὴν πόλιν.

Τελέσιλλα δὲ ἡ μουσικὴ τὰς Ἀργείας ὀπλίσασα προήγαγεν αὐτὰς εἰς μάχην.

Αἱ δέ, ἔνοπλοι παρ' ἐπαλξιν ἰστάμεναι, Κλεομένην μὲν ἀπεκρούσαντο, Δημάρατον δέ, τὸν ἕτερον βασιλέα, ἐξεώσαντο καὶ τὴν πόλιν κινδυνεύουσαν ἀνέσωσαν.

Ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ χρόνου Ἀργεῖοι τὸ στρατήγημα τῶν γυναικῶν τιμῶσιν ἑορτῇ.

17. Ἀριστείδης καὶ Θεμιστοκλῆς

Ἀριστείδης καὶ Θεμιστοκλῆς τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐπολιτεύοντο· ἦσαν δ' ἔχθιστοι πάντων.

Ἐπεὶ δ' οἱ Πέρσαι εἰς Εὐρώπην ἐξ Ἀσίας διέβησαν, ἀλλήλων ἐλάβοντο καὶ τῆς πόλεως ἕξω προελθόντες, ἐπεφώνουν: «τὴν ἔχθραν ἐνταῦθα καταθώμεθα, ἕως ἂν πρὸς τοὺς Πέρσας διαπολεμήσωμεν».

Καί εἰς τὴν πόλιν ἐπανελθόντες διετέλεσαν παρὰ πάντα τὸν πόλεμον ὁμονοῦντες· ἡ δὲ τῶν στρατηγῶν ὁμόνοια μάλιστα δὴ τοὺς βαρβάρους ἐνίκησε.

18. Θεανώ

Ὅτε Πausανίας μηδίζων ἐάλω, κατέφυγεν ἰκέτης εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς τῆς χαλκιοίκου· ἐκεῖθεν δὲ ἀποσπάσαι τὸν ἰκέτην οὐκ ἦν θέμις.

Τότε δὲ Θεανώ, ἡ Πausανίου μήτηρ, πρὸ τῶν ἄλλων ἀφικομένη λίθον πρὸ τῆς θύρας κατέβαλεν.

Οἱ δὲ Λάκωνες, θαυμάσαντες τὴν φιλοπατρίαν ὁμοῦ καὶ τὴν σοφίαν, ἕκαστος λίθον ἤρμοσε ταῖς θύραις· οὕτω δὲ οὔτε τὸν ἰκέτην ἀπέσπασαν καὶ τὸν προδότην ἐνοικοδομήσαντες διέφθειραν.

19. Κόδρος

Ἐπεὶ Κόδρος τῶν Ἀθηνῶν ἐβασίλευε, Δωριεῖς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ἐστρατεύοντο, ἵνα τῆς πόλεως περιγένωνται· ὁ δὲ ἐν Δελφοῖς θεὸς ἐμαντεύσατο αὐτοῖς, ὅτι «νικήσουσιν, ἐὰν μὴ τὸν βασιλέα Κόδρον φονεύσωσι».

Διὰ τοῦτο ὁ μὲν τῶν Δωριέων ἡγεμῶν πᾶσιν ἀπέειπε, φονεῦσαι Κόδρον, ὁ δὲ βουλόμενος τὴν πατρίδα σῶσαι, τὸδ' ἐμηχανήσατο.

Λαβῶν δρέπανον πορεύεται εἰς τὸ τῶν Δωριέων στρατόπεδον ἐν σχήματι ξυλοτόμου, ἵνα τοὺς πολεμίους ἐξαπατήσῃ· ἐνταῦθα δὲ ἕνα τῶν στρατιωτῶν κατ' ἔριν φονεύσας, ὑπὸ ἐτέρου φονεύεται.

Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν Ἀθηναῖοι κήρυκα πέμψαντες ἤξιον δοῦναι τὸν βασιλέα θάψαι· οἱ δὲ Δωριεῖς τὸν μὲν νεκρὸν ἀπέδωσαν, τὸν δὲ χρῆσμὸν μνημονεύσαντες εὐθύς πάντες ἄνευ μάχης ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀπήλθον.

Θ'.

20. Ἀλέξανδρος ὁ μέγας καὶ ὁ ἰατρός του Φίλιππος

Ἐπεὶ Ἀλέξανδρος ἐν τῇ Κιλικίᾳ ἐνόσησε, Φίλιππος ὁ ἰατρός φάρμακον παρεσκεύαζεν, ὅπως τὸν βασιλέα ἰάσεται· ἐν τούτῳ δὲ ἐπιστολὴ ἐπέμφθη ὑπὸ Παρμενίωνος—ὃς ἐν τοῖς πιστοτάτοις ἦν τῶν φίλων Ἀλεξάνδρου—ἐν ἣ ἰατρὸς ἐγγράφητο· «φύλαξαι, ὦ βασιλεῦ, Φίλιππον τὸν ἰατρὸν· ὑπὸ Δαρείου γὰρ πέπεισται χρήμασι φονεῦσαί σε φαρμάκῳ».

Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος μᾶλλον τῷ Φιλίππῳ πιστεύων ἢ τῇ διαβολῇ, ἐγχειρίζει τῷ ἰατρῷ τὴν ἐπιστολήν· ἅμα δὲ θαρραλέως τὸ παρασκευασθὲν φάρμακον εἰσδέχεται.

Ἡ δὲ πρὸς τὸν ἰατρὸν πίστις ἔσφωσε τὸν Ἀλέξανδρον· ὑπὸ γὰρ τοῦ φαρμάκου ἐκείνου ἰαθεὶς εἰς τὸ στρατόπεδον μετ' ὀλίγον ὑγιῶς ἔχων ἐξῆλθεν.

21. Ἀντίφιλος καὶ Ἀπελλῆς

Ἀντίφιλος τὸν ἀντίτεχνον Ἀπελλῆν πρὸς τὸν Πτολεμαῖον διέβαλεν, ὅτι μετέσχε τῆς ἐν Τύρῳ συνωμοσίας· κατεῖπε δ' αὐτοῦ ὑπὸ φθόνου.

Ὁ δὲ Πτολεμαῖος μηδὲν ἐξετάσας ἐπίστευσε τῇ διαβολῇ καὶ εὐθύς ἐδέσμευσε τὸν Ἀπελλῆν.

Πλὴν τῶν συλληφθέντων τις ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ, ἔλεγε μετ' ὄρκου μηδενὸς αὐτοῖς κεκοινωνηκέναι τὸν ἄνθρωπον· οὕτω δ' ἐκ τοῦ θανάτου Ἀπελλῆς διεσώθη.

Ὁ δ' οὖν Πτολεμαῖος οὕτως ἠσχύνθη ἐπὶ τοῖς γενομένοις, ὥστε τὸν μὲν Ἀπελλῆν ἑκατὸν ταλάντοις ἐδώρησατο, τὸν δὲ Ἀντίφιλον δουλεύειν αὐτῷ παρέδωκεν.

22. Αινείας

Ὅτε οἱ Ἕλληνες τὴν Ἴλιον εἶλον οἰκτίραντες τὰς τῶν ἠττημένων τύχας πάνυ Ἑλληνικῶς ἐκήρυξαν τοῦτο, ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων ἀποφέρειν ἐν ᾧ, τι βούλεται τῶν οἰκείων.

Ὁ οὖν Αἰνείας τοὺς πατρώους θεοὺς ἀράμενος ἔφερε, προτιμήσας πάντων τῶν ἄλλων.

Ἡσθέντες οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρός εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες καὶ δεύτερον αὐτῷ κτῆμα συνεχώρησαν λαβεῖν· ὁ δὲ τὸν πατέρα σφόδρα γεγηρακότα ἀράμενος ἔφερεν.

Ὑπερεκπλαγέντες οὖν καὶ ἐπὶ τούτῳ, πάντα αὐτῷ τὰ οἰκεία κτῆματα συνεχώρησαν λαβεῖν.

23. Ὁ θεὸς καὶ οἱ ἀγαπῶντες τοὺς γονεῖς

Ἐν Σικελίᾳ ποτὲ ἐκ τῆς Αἴτνης ῥύαξ πυρὸς γενόμενος ἔρρευσεν ἐπὶ τὴν ἄλλην χώραν καὶ δὴ πρὸς πόλιν τινὰ τῶν ἐκεῖ οἰκουμένων.

Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι τῶν κατοίκων ὥρμησαν πρὸς φυγὴν τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν ζητοῦντες· εἷς δὲ τις τῶν νεωτέρων, ὄρων τὸν γέροντα πατέρα οὐ δυνάμενον ἀποχωρεῖν, ἀράμενος αὐτὸν ἔφερεν.

Ἐπεὶ δὲ φορτίον προσεγένετο καὶ αὐτὸς οὐκ ἠδυνήθη ἀποχωρῆσαι· πλὴν οὐδέτερος αὐτῶν ἀπώλετο.

Κύκλω γὰρ τὸν τόπον ἐκείνον τὸ πῦρ περιέρρουσε καὶ ἐσώθησαν οὗτοι μόνοι· οἱ δὲ ταχέως ἀποχωρήσαντες καὶ τοὺς ἑαυτῶν γονεάς καταλιπόντες, ἅπαντες ἐτελεύτησαν.

24. Γέρων καὶ Λακεδαιμόνιοι

Ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ τὸν ἀγῶνα ἐπιθυμῶν θεάσασθαι ἔδρας ἠπόρει· πολλοὺς δ' ἐπιπορευόμενος πόρους πάντοθεν ὑβρίζετο καὶ κατεγεῶτο, οὐδενὸς αὐτὸν παραδεχομένου.

Ἐπεὶ δὲ κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους ἦκεν, ἠγέρθησαν πάντες οἱ παῖδες καὶ πολλοὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ τόπου ἐκχωροῦντες.

Τότε δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες κρότῳ ἐπεσημήναντο τοῦτο· ὁ δὲ γέρων δακρύσας εἶπεν· «οἴμοι! ἅπαντες μὲν οἱ Ἕλληνες οὐκ ἀγνοοῦσι τὰ καλά, χρῶνται δ' αὐτοῖς μόνοι οἱ Λακεδαιμόνιοι!»

ΙΑ'.

25. Ξενοκράτης καὶ στρουθός

Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος, ὁ ἐταῖρος Πλάτωνος, τὰ τε ἄλλα ἦν φιλοικτίμων καὶ οὐ μόνον φιλόανθρωπος, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν ἀλόγων ζῴων ἠλέει.

Καὶ οὖν ποτε καθημένου ἐν ὑπαίθρῳ, διωκόμενος στρουθός ὑπὸ ἱέρακος εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ καταπέτεται. Ὁ δὲ ἄσμενος ἐδέξατο τὸν ὄρνιν καὶ διεφύλαξεν ἀποκρύψας, ἔσπετο ὁ διώκων ἀπῆλθεν.

Ἐπεὶ δὲ ἠλευθέρωσεν αὐτὸν τοῦ φόβου, ἀπλώσας τὸν κόλπον ἀπέλυσε τὸν ὄρνιν, ἐπειπὼν ὅτι οὐκ ἐξέδωκε τὸν ἰκέτην.

26. Δράκων καὶ παιδίον

Παῖς τις ἐν Πάτραις δράκοντα μικρὸν ἐπρίατο καὶ ἔτρεφε μετὰ πολλῆς κομιδῆς.

Ἐπεὶ δὲ ἠύξθη, ἐλάλει πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς ἀκούοντα καὶ ἔπαιζε μετ' αὐτοῦ καὶ συνεκάθευδεν αὐτῷ.

Εἰς μέγιστον δὲ μέγεθος ἐλθὼν ὁ δράκων ὑπὸ τῶν πολιτῶν εἰς ἔρημίαν ἀπῆλάθη.

Ἦστερον δὲ ὁ παῖς, νεανίας γενόμενος, ἀπὸ τινος θεᾶς ἐπανιών, λησταῖς περιέπεσε μετὰ τῶν συνηλικῶν· καὶ βοῆς γενομένης, ἰδοὺ ὁ δράκων, ὃς τοὺς μὲν διεσκόρπισε, τοὺς δὲ ἀπέκτεινεν, αὐτὸν δὲ περιεσφάσατο.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κώστας Ν. Βαγενάκης
Β

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ

Α. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΘΕΩΝ

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ

- Γ.Α.1) ὁ πᾶς = ὀλόκληρος; 6) ἀγανακτῶ (-έω) = στενοχωροῦμαι, θυμῶναι;
- 2) δυναστεύω = βασιλεύω; 8) ἀπώλεια = χάσιμο;
- 3) ἀνά = ἀπό; 8) ἀρχή = ἐξουσία;
- 4) βουλομένους, μετοχ. παρατ. τοῦ 8) ἀνάγω = ἀνεβάζω· ἀνήγαγον,
- ζ. βούλομαι = θέλω; 9) ἀνάγω = ἀνεβάζω· ἀνήγαγον,
- 5) ἐπιθέσθαι = νὰ ἐπιτεθοῦν; ἀρ. β' =;

ΠΡ. 1) Ἐκατόγχειρας· οἱ Ἐκατόγχειρες ἦσαν τρεῖς, ὁ Βριάρεως, ὁ Γύης καὶ ὁ Κόττος· 2) Κύκλωπας· καὶ οἱ Κύκλωπες ἦσαν τρεῖς, ὁ Βρόντης, ὁ Ἄργος καὶ ὁ Στερόπηξ· 3) Τάρταρον· ὁ Τάρταρος ἦτο τόπος σκοτεινὸς εἰς τὴν Ἄδην· 4) Τιτᾶνας· οἱ Τιτᾶνες ἦσαν 6, τῶν ὁποίων νεώτερος ἦτο ὁ Κρόνος.

2. Κρόνος καὶ Ῥέα

- Γ.Α.1) καθείργω = φυλακίζω· κα- εἰς τὴν κοιλίαν·
- θειρξα, ἀρ. β' =; 6) ἄντρον = σπήλαιον·
- 2) ἀφαιρεθῆσθαι = ὅτι θὰ στε- 7) τρέφω = ἀνατρέφω·
- ρηθῆ (ὁ Κρόνος); 8) σπαργανώσασα = ἀφοῦ ἐτύλιξε
- 3) ἐπὶ τούτοις = διὰ ταῦτα (ὅτι δηλ. 9) ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα =
- κατέπινε τὰ τέκνα τῆς); με σπάργαννα, ἐφάσιαιωσε·
- 4) παραγίνομαι = πηγαινῶ· ὡς ἐάν (ὁ λίθος) ἦτο τὸ παιδίον, πού
- 5) ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε = εἶχεν εἶχε γεννηθῆ.

ΠΡ. 1) κατέπινε τὰ ἐξ αὐτῆς γεννώμενα· ὁ Κρόνος συμβολικῶς παριστᾷ τὸν χρόνον, ὁ ὁποῖος καταστέφει πᾶν ὅ,τι παράγει· 2) Δίκτη· ὄρος τῆς Κρήτης κείμενον εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον αὐτῆς — τῆ σημερινῶν Λασιθίου.

3. Πόλεμος Διὸς πρὸς Κρόνον

- Γ.Α.Γ. 1) ἐγένετο τέλειος (ἀνὴρ) 7) κρατῶ (-έω) = νικῶ·
- = ἀδρόθηγε. 8) διακλιηροῦμαι (-όμαι) = βίπτω,
- 2) συνεργός = βοηθός· κληρον·
- 3) ἐξεμῶ (-έω) = ξερονῶ· 9) λαγχάνω = λαμβάνω με κληρον
- 4) ἐνιαυτός = ἔτος· (π.β. λαχνός);
- 5) καταταρταροῦμαι (-όμαι) = βί- 10) δυναστεία = βασιλεία (π.β. δυ-
- πτομαι κάτω εἰς τὴν Τάρταρον· ναστεύω, 1, 2)
- 6) λύω = ἐλευθερώνω·

ΠΡ. 1) **Μήτην**: ἡ Μητις ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ὀκεανοῦ καὶ τῆς Τηθύος — παριστᾶ συμβολικῶς τὴν σύνεσιν τοῦ Διὸς.

2) **κυνῆ**: ἦτο περιεφραλαία ἐκ δέρματος κυνός, ἡ ὁποία καθίστα ἀράκτον τὸν φροῦντα αὐτὴν 3) **τρίαίνα**: ἦτο δένρον, τὸ ὁποῖον εἶχε τρεῖς αἰγμάς (πβ. τὸ καμάκι).

Γ' ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

4. Προμηθεύς

1) **ῥάων** (-ωνος) = εὐκυλότερος, καλύτερος.

2) **λάθρα Διὸς** = χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ὁ Ζεὺς.

3) **αἰσθάνομαι** = ἐννοῶ· ἤσθετο μεσ. ἀόρ. β'. =;

4) **ἐπιτάσσω** = διατάζω· ἐπέταξα, ἀόρ. = ;

5) **δῆσαι** = νὰ δέσῃ· ἀπαρφ· ἀόρ.

τοῦ ῥ. δῶ (-έω) = δένω.

6) **ἐπιπετόμενος** = πετῶ κατ' ἐπάνω. (πβ. καὶ 25).

7) **ἦπαρ** (-ατος) = σικωτί.

8) **αὐξανόμενον διὰ νυκτός** = τὸ ὁποῖον ἠύξανε καθ' ἑλην τὴν νύκτα.

9) **μέχρι** = ἕως ὅτου.

10) **λύω** = ἐλευθερώω· ἔλυσε ἀόρ. = ;

ΠΡ. 1) **νάρθηξ** (-ηκος): ὑψηλὸν καλαμῶδες φυτὸν, ἔχον ἐν τῷ κορμῷ αὐτοῦ ἐντεριόνην (ψίχαν), ἡ ὁποία διατηρεῖ τὸ πῦρ, ὅπως ἡ ὕσκα· σήμερον τὸ φυτὸν τοῦτο λέγεται **ἀρτηκα**.

5. Δευκαλίων καὶ Πύρρα

1) **γίγνομαι** = γεννώμαι· ἐγένετο, ἀόρ. = ;

2) **βασιλεύω** = δυναστεύω = ;

3) **λάρναξ** (-ακος) = κιβωτός.

4) **ἐπιτήδεια** = τροφίμα.

5) **ἐνθήμενος** = ἀφου ἔβαλε μέσα (εἰς τὴν κιβωτόν).

6) **ὕδωρ χέων** = βρέγων.

7) **κατακλύζω** = πλημμυρίζω.

8) **προσίσχω** = πλησιάζω.

9) **ὄμβρος** (-ου) = βροχή.

10) **αἰτοῦμαι** (-έομαι) = ζητῶ.

11) **αὐτῷ** = χάριν αὐτοῦ.

12) **Διὸς εἰπόντος** = κατὰ διαταγὴν τοῦ Διὸς.

13) **ὑπὲρ κεφ.** = ὑπεράνω τῆς κεφ., ὀπίσω.

14) **βάλλω** = ῥίπτω.

ΠΡ. 1) **Φθίας**: ἦτο ἡ ἀπὸ τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου μέχρι τῆς Πίνδου χώρα· 2) **τῷ Παρνασσῷ**: ὄρος τῆς Φωκίδος.

Γ' ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

6. Ἕλλην καὶ παῖδες αὐτοῦ

ΓΛ. 1) **γίγνεται** (ιδεὶ 5) = ;

2) **ἀφ' ἑαυτοῦ** = ἀπὸ τοῦ ὀνόματός του.

3) **μερίζω** = μοιράζω.

4) **ἀφ' ὧν** = ἀπὸ τῶν ὁποίων (δηλ. τοῦ Ἀχαιοῦ καὶ Ἰωνος).

5) **προσαγορεύω** = ὀνομάζω.

Π.Ρ. 1) **νύμφη**: αἱ νύμφαι ἦσαν θεαὶ κατωτέρως τάξεως, αἱ ὁποῖαι κατῴκουν εἰς ὕδατα, δάση καὶ σπήλαια.

Δ' ΗΡΩΕΣ

7. Φρίξος και Ἴλλη

- ΓΛ. 1) ἐπιβουλεύω τινί = σχεδίζω κρυφίως κακὸν κατὰ τινος.
 2) πυρός (-ου) = σιτάρι.
 3) φρύγω = καβουρδίζω.
 4) πεφρυγμένος, μετοχ. παθ. παρακ. τοῦ φ. φρύγομαι (πβ. φρύγω) =
 5) πυνθάνομαι ἀπαλλαγῆν = ἐρωτῶ νὰ μάθω πῶς θὰ ἀπαλλάξω (τὴν χόραν).
 6) ἀφορία = ἀκροπία.
 7) ἀναπέιθω = παρορμῶ.
 8) χρῶ (-ήω) = δίδω χρησμών. ἔχρησα, ἄορ =
 9) προσάγω = ὀδηγῶ πλησίον.
 10) ἀναρπάζω = ἀρπάζω ἔξαφνα.
 11) κριός = κριάρι.
 12) δ. οὐρανοῦ = διὰ μέσου τοῦ οὐρανοῦ, διὰ τοῦ ἀέρος.
 13) ὑπερβαίνειω = περῶ ἐπάνω· ὑπερέβην, ἄορ.
 14) ὤς - ἐγένοντο = ὅτε ἐφοκασαν.
 15) ὀλισθάνω = γλιστρῶ.
 16) δωροῦμαι = προσφέρω δῶρον.
 17) ἄλλος = (ἑερὸν) δάσος.
 18) ἀνάπτω = κρεμῶ.
 19) δράκων (-οντος) = μεγάλο φίδι.
 20) ἄπνος = ἀκίνητος.

ΗΡ. 1) Νεφέλης· θεὰ καὶ σύζυγος τοῦ Ἀθάμαντος· 2) Ἰνώ - οὐε· θυγάτηρ τοῦ Κάδμου καὶ τῆς Ἀρμονίας, δευτέρα σύζυγος τοῦ Ἀθάμαντος· 3) Χερρόνησος· ἡ Θρακικὴ χερσόνησος· 4) Σιγείου· ἀκρωτήριον τῆς Τροίας κείμενον εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ Ἑλλησπόντου· 5) Ἑλλησπόντος· πορθιός, ὅστις χωρίζει τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆν Ἀσίαν - τὰ σημερινὰ Δαρδανέλλια· 6) εἰς Κόλχους· ἡ Κολχίς ἦτο χώρα τῆς Ἀσίας κείμενη ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τοῦ Εὐξείνου πόντου.

8. Ἀργοναυτικὴ ἐκστρατεία

α'

- ΓΛ. 1) ἐπὶ τὸ δερ. = διὰ τὸ δερ.
 2) παρακαλῶ (-έω) = προσκαλῶ.
 3) πεντηκόντορος ναῦς = καράβι μὲ 50 κρουσιά.
 4) ἐοικῶντι = ὅτε ἠρώτα· χρονικ. μετοχ.
 5) πλείν = νὰ πλῆθ.
 6) ἐλαύνω = φθάνω.
 7) οἰκῶ (-έω) = κατοικῶ.
 8) ἀκόντων αὐτῶν = παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν.
 9) αὐτῶ = πρὸς τιμωρίαν αὐτοῦ.
 10) ἐπειδὴ παρτίθετο = ὅσας φορὰς ἐτίθετο κοντὰ του.
 11) καταπετόμεναι = πετῶσαι κάτω (πβ. 4).
 12) θεῶμαι (-άομαι) = παρατηρῶ θεασάμενος, μετχ. μέσ. ἄορ. α'. =
 13) ὄντες = διότι ἦσαν.
 14) σπῶμαι (-άομαι) = σύρω.

β'

- 1) μηνύω = φανερώνω.
 2) πέτρα (ἡ) = βράχος.
 3) βία = ὁρμή.
 4) πόρος (-ου) = πέρασμα.
 5) (εἶπε) διαπλεῖν = (εἶπε) νὰ πλέουν διὰ μέσου, δηλ. τῶν βράχων.
 6) διαφθαρεῖσαν = ὅτι κατεστράφη (δὴλ. ἴδουν).
 7) (εἶπε) μὴ βιάζεσθαι = (εἶπε) νὰ μὴ ἐχθιάζουν.
 8) ἀφίημι = ἀφίνω· ἀφ. ἄσιν, γ' πληθ. ὀριστ. ἐνεστ. =
 9) διαπετομένης = ὅτε ἐπέτα (διὰ μέσου τῶν βράχων).
 10) σύμπτωσις (-εως) = σύγκρουσις.
 11) ἐπιτηρήσαντες ἀναχωρούσας = ἀφοῦ ἐπερίμεναν τὴ στιγμὴ, ποὺ οἱ βράχοι θὰ ἀπεμακρύνοντο.

Υ'

1) ὀρμίζομαι = ἀγκυροβολῶ.	5) πῶς ἀνδύναίτο = πῶς θὰ μπορούσε
2) ἐπιταχθέντα = διαταχθέντα.	6) ἔλεῶ (-εἴω) = εὐσπλαγχνίζομαι.
3) παρακαλῶ = παρακινῶ.	7) συνεργῶ (έω) = βοηθῶ.
4) χαλκόπους (-ποδός) = ὁ ἔχων χάλκινα πόδια.	8) ἀφείλετο = ἀφῆρασε· τοῦ β. ἀφαιρούμαι.
	9) ἑταῖρος = σύντροφος.

ΠΡ. 1) 'Ιάσων—ονος· υἱὸς τοῦ Αἴσωνος, ἀδελφοῦ τοῦ Πελλίου καὶ τῆς Πολυμήδης—ἀρχηγὸς τῶν Ἀργοναυτῶν· 2) Μυσίαν· χώρα τῆς Μ. Ἀσίας παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον· 3) Ἀρπυίας· ἦσαν ὑπερφυσικὰ ὄντα, παρθέναι μὲ πτερὰ καὶ γαμψοὺς ἄνυχας—προσωποποιήσις τῶν θεῶν καὶ τῶν τρικυμιῶν· 4) Βορέου· ὁ Βορέας (-έου) ἦτο θεὸς τῶν βορείων ἀνέμων· 5) Στροφάδων· νησιδὲς παρὰ τὴν Ζάκυνθον—τὰ σημερινὰ Στροφάδια· 6) Συμπληγάδων· ἦσαν εἰς τὸν πορθμῆν, ποῦ ἐνώνει τὴν Προποντίδα μὲ τὴν Εὐβοίαν· 7) ἐκ τῆς πρῆρας· τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ πλοίου.

9. Θησεύς

α'

ΓΛ. 1) ἐπιδημῶ (-έω) = διαμένω.	λογῶ.
2) ὑποπτεύω = θεωρῶ ὑποπτον, ὑποπτεύμαι.	5) δι' ἐνάτου ἔτους = κάθε ἐννέα χρόνια.
3) ἐγχώριος = ντόπιος.	6) δασμός (-οῦ) = φόρος.
4) συνθήκας ποιῶμαι = συνθηκολογῶ.	7) βορά (-ᾶς) = τροφή.

β'

1) στόλος = προτομασιά.	9) ἠγοῦμαι (-έομαι) = νομίζω, θεωρῶ.
2) ἀπαιτῶ (-έω) = ζητῶ ἀφειλόμενον.	10) οἰκτρὸς = φοβερός, ἐλκενός.
3) ἀποκληρῶ (-όω) = διὰ κλήρου ἐκλέγω.	11) ὑποτελῶ (-έω) = πληρώνω φόρον.
4) πανδημεῖ = ὅφ' ὅλου τοῦ λαοῦ.	12) ἔγνω = ἀπεφάσισε.
5) προπέμπομαι = ξεπροβιδώνομαι.	13) συμπλους (-ου) = συνταξιδιώτης.
6) ἄνομος = ἀδικας.	14) ἐπιτάσσω = διατάζω· ἐπέταξε, ἄρα· = ;
7) πενθοῦμαι (-έομαι) = θρηνοῦμαι.	15) μέλας-αινα-αν = μαῦρος-η,-ον.
8) οὐ βιωτὸν = ἀβίωτον = ἀφῆρητον.	

Υ'

1) καταπράττω = ἐπιτυχάνω.	5) μνημονεύω = θυμολογῶ.
2) λίνον (-ου) = νῆμα ἀπὸ λινάρι.	6) κατάπλους = ἐπιστροφή εἰς τὸν λιμένα.
3) ἠγησόμενον τὴν ὁδὸν = τὸ ὁποῖον θὰ (τὸν) ὠδηγοῦσε.	7) τεβνηκέναι = ὅτι ἐφρονεῖσθαι.
4) ἐπιφαίνομαι = ἐξαφῆνα παρουσιάζομαι· ἐπιφανείς, μετγ. ἄρ. = ;	8) κατὰ τῶν πετρῶν = κάτω ἀπὸ τοὺς βράχους.

ΠΡ. 1) Παλλαντίδαις· ισχυρά οικογένεια εις τὰς Ἀθήνας, ἀντίπαλος τῆς τοῦ Αἰγέως· 2) Μίνως - οὐς· περίφημος βασιλεὺς καὶ νομοθέτης τῆς Κρήτης· 3) ἰστίοις· ἰστίον(τὸ) λέγεται τὸ πανί τοῦ πλοίου, ἰστὸς δὲ τὸ κατάρτι· 4) λίνον(τὸ)· φυτὸν, ἀπὸ τῆν καλήμην τοῦ ὁποίου ἐξάγεται, ἔπειτα ἀπο μακρὰν κατεργασίαν, ἐν νῆμα, πὺν λέγεται· ἐπίσης λίνον — τὸ λινάρι· π.β. τῆν δημοτικὴν ἔκφρασιν· «τὸ λιναρ.οὐ τὰ πάθη».

10. Περσεύς

α'

ΓΛ. 1) κομίζω = φέρω·	5) ὀρώμαι = βλέπομαι· ἐωρᾶτο πα-
2) περιπλέκομαι = περιτυλίγομαι·	ρατ. =;
3) τοὺς ἰδόντας = ἐκείνους πὺν ἔ-	6) καταλαμβάνω = βρίσκω·
βλεπαν·	7) ἀποτέμνω = ἀποκόπω· ἀπέτε-
4) λίθους ποιῶ = ἀπολιθώνω·	μον, ἄρ. β'.

β'

1) παρακειμένην = ὅτι εἶχε παρατεθῆ·	6) μηνίω = θυμώνω· ἐμήνισαν, ἄρ. =;
2) κῆτος (-οὐς) = θαλάσσιον θηρίον·	7) χρῶ = ἴδιω χρησμένον· ἔχρησα,
3) ἐρίζω = φιλονικῶ· ἦρισα, ἄρ. =;	ἄρ. =;
4) κάλλος (-οὐς) = ὀμορφιά·	8) ἐὰν προτεθῆ = ἐὰν τεθῆ ἐμπρός·
5) κρείττων = ἀνοτέρα (δγλ. κατὰ	9) λύω = ἐλευθερώνω· λύσας, με-
τῆν ὀμορφιά)·	ταχ. ἄρ. =;

ΠΡ. 1) Δανάης· ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ἀκρισίου, βασιλέως τοῦ Ἄργους· 2) Γοργόνων· ἦσαν τρία φοβερά τέρατα, τῶν ὁποίων ἡ φοβερωτέρα ἦτο ἡ Μέδουσα· 3) Γραιῶν· αἱ Γραιαὶ ἦσαν τερατώδεις παρθέναι, ἀδελφαὶ τῶν Γοργόνων· 4) Αἰθιοπία· χώρα τῆς Ἀφρικῆς, πρὸς νότον τῆς Αἰγύπτου· 5) Νηρείδες· ὠραιόταται θαλάσσιαι νύμφαι, αἱ ὁποιαὶ κατεπράυναν τὰς τρικυμίας μετὰ τῆν θέληγτρα καὶ τῆν ἰαρότητά των.

11. Ἡρακλῆς

α'

ΓΛ. 1) τίκτω = γεννῶ· ἔτεκε (ἄρ.) =;	7) ἀνίσταμαι = σηκώνομαι· ἀναστὰς
2) ὄντος ὀκταμηναίου = ὅτε ἦτο	(μετχ. ἄρ. β') =;
ὀκτὰ μηνῶν·	8) ἀγχω = σφίγγω δυνατὰ· ἀγχειν
3) ὑπερμεγέθης - οὐς = πολὺ με-	(μετχ. ἔνεστ.) =;
γᾶλος·	8) ἐκάτερος = καὶ ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος·
4) εὐνή = κοίνα·	10) ἀρματηλατῶ (ἔω) = ὀδηγῶ· ἔρχομαι·
5) διαφθίρω = καταστρέφω, φ-	11) βουφόρβια (τά) = ἀγέλη βοῶν·
νεύω· διαφθαρῆναι (ἀπροφ. ἄρ. β') =;	12) ῥώμη = σωματικὴ δύναμις·
6) ἐπιβῶμαι (ζομαι) = φωνάζω εἰς	13) διήνεγκεν = διέφερεν· ἄρ. β' τοῦ
βοῆθειαν·	β. διαφέρω·

β'

- 1) βουκόλια (τά) = βουφόρβια = ;
 2) ἀναιρῶ (έω) = φονεύω· ἀνείλω (άρ. β') = ;
 3) ὀρμῶμαι (ἀομαι) = ξεκινῶ·
 4) φθείρω = καταστρέφω·
 5) αἰρῶ (έω) = συλλαμβάνω· ἐλείν ἀπρρ. άρ. β' = νά συλ...
 6) χειρόομαι - οὔμαι (μέσ.) = νικῶ, καταβάλλω· χειρωσάμενος (μετχ. μ. άρ.) = ;
 7) δορά - ἄς = δέσμα·
 8) ἀμφιέννυμαι = ἐνδύομαι ἤμφιέσατο (μεσ. άρ.) = ;
 9) τῷ χάσματι ἐχρήσατο = τὸ στόμα μετεχειρίσθη·
 10) κόρυς-υθος = περιεσφαλαία· κόρυθι = ὡς περιχ...
 11) προμανθάνω = μανθάνω πραγ- γουμένως·
 12) τέμνω = κόπτω· ἔτεμεν (άρ. β') = ;

γ'

- 1) ζήλος = ζηλυτοπία· κατὰ τὸν ζήλον = ἐνεκα τῆς ζήλ...
 2) μαινομαι = τρελαίνομαι· ἐμάνη (παθ. άρ. β') = ;
 3) ἐμβάλλω = ῥίπτω μέσα· ἐνέβαλε (άρ. β') = ;
 4) διό = διὰ τοῦτο·
 5) καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγήν = ἀφοῦ καταδικάσας τὸν ἑαυτὸν του εἰς ἔξορίαν·
 6) παραγίγνομαι = ἔρχομαι·
 7) πυνθάνομαι = ἐρωτῶ· πυνθάνεται τοῦ θεοῦ = ἐρ... τὸν θεόν·
 8) εἶπεν = διάταξεν·
 9) λατρεύω τινι = ὑπηρετῶ τινα·
 10) ἄθλος (ὁ) = ἔργον ἐπίπονον· τὸ δὲ ἄθλον = βραβεῖον·
 11) ἐπιτελῶ (έω) = ἐκτελῶ·
 12) ἔφη - ἔσσεσθαι = εἶπεν (ἡ Πυθία) ὅτι θά εἶναι·
 13) τῶν ἄθλων συντελεσθέντων = ὅταν οἱ ἄθλοι ἐκτελεσθοῦν.

δ'

- 1) μνηστεύομαι = ζητῶ εἰς γάμον· ἐμνηστεύσατο (μεσ. άρ. α') = ;
 2) εἰκάζομαι = γίνομαι ὁμοιος· εἰκασθέντα (μετχ. παθ. άρ.) = ;
 3) θραύω = τσακίζω· ἔθραυσε (άρ.) = ;
 4) ὁ ἕτερος = ὁ ἕνας ἐκ τῶν δύο·
 5) ἄγομαι γυναῖκα = ὑπανδρεύομαι·
 6) ἀπολαμβάνω = παίρνω πίσω·
 7) τὸ τῆς Ἀμαθείας ἐνν. κέρας·
 8) ὥστε παρέχειν = ὥστε νά παρέχῃ·
 9) σίτος = τροφή, φαγητόν·
 10) ἂν εὐξαιτό τις = ἤθελέ τις εὐχθῆ, ἐπιθυμήσει·
 11) δοκεῖ μοι = μοῦ φαίνεται καλόν·
 12) ἀπιέναι = νά ὑπάγῃ·
 13) ἦκον = ἦλθον·
 14) ἐν ᾧ (ποταμῷ) = ;
 15) τελευτῶ (άω) = ἀποθνήσκω· μέλων τελευτᾶν = ἐνῶ ἔμελλε νά...
 16) φίλτρον = μέσον, διὰ τοῦ ὁποῖου προσελκύει τις τὴν ἀγάπην·
 17) τὸ ῥυέν = τὸ ὅποιον ἔρρευσεν·

ε'

- 1) ἀφικνῶμαι (έομαι) = φθάνω· ἀφικόμενος (μετχ. μεσ. άρ. β') = ;
 2) τιμωροῦμαι (έομαι) = τιμωρῶ· τιμωρήσασθαι (ἀπρ. άρ.) = ;
 3) ἀποκτείνω = φονεύω· ἀποκτείνας (μετχ. άρ.) = ;
 4) αἰρῶ (έω) = κυριεύω·
 4) ἄγω αἰχμάλωτον = αἰχμαλωτίζω·

- 6) **κατάγομαι** = καταπλέω· **καταγαγόμενος** (μετχ. άορ. β') =;
 7) **έσθης**-ήτος = ένδυμα·
 8) **οίσοντα** = ίνα φέρη· μετχ. μέλλ. του β. **φέρω**·
 9) **πυθομένη** = άφου έμαθε· μετχ. μεσ. άορ. β' του β. **πυνθάνομαι**·
 10) **δείσασα** = φοβηθείσα· μετχ. άορ. του β. **δέδοικα**·
 11) **έκεινήν** δηλ. την 'Ιδλήν·
 12) **τή άληθεια** = άληθώς·
 13) **τούτω** = δια τούτου (του αίματος)·
 14) **χιτών**-ώνος = ύποκάμισο·

στ'

- 1) **ένδύς** - ύντος = άφου ένεδύθη· μετχ. άορ. β' του β. **ένδύομαι**·
 2) **θύω** = θυσιάζω·
 3) **ώς δέ** = έτε δέ·
 4) **ύδρα** = νερόφιδο·
 5) **ίος** - ου = δηλητήριο·
 6) **χρώς** - χρωτός = δέρμα·
 7) **σήπω** = σαπίζω· **έσηπε** (παρτ.) =;
 8) **άποσπώ** (άω) = ξεκολλώ· **άπέσα** (παρτ. προσπ.) = προσπθήεινά ξεκ...
 9) **προσφευκώτα** = προσκεκώλημένον·
 10) **συνεσπώντο αὐτῶ** = έξεκολλούσαν μαζί με αυτό (τό ύποκαμ.)·
 11) **ναῦς** - νεός = πλοῖον·
 12) **αίσθομένη** = έννοήσασα· μετχ. μ. άορ. β' του β. **αίσθάνομαι**·
 13) **τό γεγονός** = τό συμβάν·
 14) **άναρτώ** (άω) = χρεμώ· **έαυτήν άνήρτησε** = έκρεμάσθη·
 15) **πυρά** = σωρός ξύλων·
 16) **έκέλευέ** (τινα) = παρεκάλει ένα·
 17) **έπιβάντος αὐτοῦ** = όταν αὐτός άναβή έπ' αὐτής (της πυράς)·
 18) **ύφάπτω** = άνάπτω ύποκάτω·
 19) **παριών** = όταν έπεροῦσε πλησίον· μετχ. παρτ. του β. **παρέρχομαι**
 20) **ύφῆψε** =; άορ. του **ύφάπτω**·
 21) **ύποστάν** = σταθέν ύποκάτω·
 22) **άνευγκείν** = ότι άνεβίβασε· άπαρτ. άορ. β' του β. **άναφέρω**·

ΠΡ. 1) **'Αλκμήνη**: σύζυγος του βασιλέως των Θηβών 'Αμφιτρώωνος· 2) **Δίου**: ήτο άδελφός του 'Ορφείως ένκατασταθείς εις τας Θήβας· 3) **Κιθαιρώνιον**: διότι διέτριβεν εις τον Κιθαιρώνα, όρος της Βοιωτίας· 4) **Νεμέας**: χώρα μεταξὺ 'Αργους και Κυρήνου, άλλοτε δασώδης· 5) **Μινύας**: γενεά τις ευγενών εις τον 'Ορχομενόν· 6) **Μεγάρα**: θυγάτηρ του Κρέοντος, βασιλέως των Θηβών· 7) **Πυθία**: ίερεία του έν Δελφοῖς μαντείου του 'Απόλλωνος· 8) **Τίρυνθι**: ή Τίρυνς ήτο άρχαιότατη πόλις της 'Αργολίδας, πλησίον του Ναυπλίου· 9) **Ευρυσθεΐ**: ό Εδρύσθεης ήτο υίός του Σθενέλου, βασιλέως των Μυκηνών· 10) **Καλυδών**-ώνος ήτο πόλις της Αιτωλίας· 11) **Οινεύς**-έως: βασιλεύς της Αιτωλίας· 12) **'Αχελϋος**: ποτάμιος θεός - θεοποίησης του μεγαλύτερου ποταμού της 'Ελλάδος· 13) **'Αμυθαλείας**: ήτο νόμψη ή παρθένος, ή όποία είχε κέρας ταύρου· 14) **Τραχίς**-ίνος: πόλις της Θεσσαλίας νεμένη κάτωθεν της Οίτης· 15) **Ευήνος**-ου: ποταμός της Αιτωλίας - ό σημερινός Φίδαρις· 16) **Νέσσος**: ήτο εις εκ των Κενταύρων, οι δέ Κένταυροι ήσαν διμορφα τέρατα κατά τό ήμισο άνθρωποι και κατά τό άλλο ήμισο ίπποι· 17) **Οιχαλία**: πόλις έν Θεσσαλία, πλησίον του Πηνειού ποταμού· 18) **'Ιόλη**: θυγάτηρ του Εδρύτου, βασιλέως της Οιχαλίας· 19) **Λιχας**: ύπηρέτης και άκόλουθος του 'Ηρακλέους· 20) **ύδρας**: πρόκειται περί της Λερναίας 'Ιδρας εις την χαλκήν της όποίας ό 'Ηρακλής είχε έμβάψει τά βέλη· δια τούτο τό αίμα του Νέσσου είχε δηλητηριασθή εκ των βελών του 'Ηρακλέους· 21) **Οίτην**: όρος εις τά νότια της Θεσσαλίας - σημεριν Καταβόθρα· 22) **Φιλοκότητης**-ου: υίός του Ποϊάντος, βασιλέως των παρά την Οίτην Μαλιέων.

12. Ἡρακλείδα

α'

ΓΛ. 1) μεθίσταμαι εἰς θεοὺς = ἀπέρχομαι εἰς τοὺς θεοὺς μεταστάντος (μετχ. ἄορ. β')=;

2) φεύγω τινά = διαφεύγω τὸν ἐκ μέρους κάποιον κίνδυνον· φυγόντες Εὐρ. = ἄφου διεφ..

3) παραγίγνομαι = ἔρχομαι· παρεγένοντο (μεσ. ἄορ. β')=;

4) δέδοικα = φοβοῦμαι· ὡς δὲ ἐδεδοίκεσαν = ἐπειδὴ δὲ φοβοῦντο·

5) λέγοντος Εὐρυσθέως = διότι ἀπῆται ὁ Εὐρ.

6) ἐκιδίδονοι ἐκείνους = νὰ παραδώσῃ (ὁ Κήρξ) ἐκείνους (τοὺς παῖδας)·

7) καταλείπω = ἐγκαταλείπω·

8) διὰ τῆς Ἑλλ. = ἀνὰ τὴν Ἑλλ.

9) καθέζομαι = κάθημαι· ὡς ἐκείτης· καθεσθέντες (μετχ. παθ. ἄορ.)=;

10) ἀξιῶ (ἴω) = ζητῶ·

11) ὑφίσταμαι πόλεμον = ἀναλαμβάνω πόλεμον· ὑπέστησαν (ἄορ.)=;

12) ἀποκτείνω = φονεύω·

13) παριππεύω = περὶ ἐπιπέως·

14) κτείνω = ἀποκτείνω =;

β'

1) ἀπόλλυμαι = καταστρέφομαι, χάνομαι· ἀπολομένοιο (μετχ. ἄορ. β')=;

2) ἐπὶ Πελ. = ἐναντίον τῆς Πελ.

3) αἰρῶ = κυριεύω· εἶλον (ἄορ. β')=;

4) κρατῶ τινος = γίνομαι κύριός τινος·

5) κληροῦμαι τι = λαμβάνω τι διὰ κλήρου· ἐκληροῦντο (παρσι.)=;

6) λῆξις-εως = τὸ διὰ κλήρου μερίδιον.

7) Ἄργος ἐνν. ἦν = ἡ Ἀργολίς ἤτο·

8) ὕδρια = στάμνα·

9) δοκεῖ = φαίνεται κλήρον· ἐδοξε (ἄορ.)=;

10) ψῆφον = ἀνὰ μίαν ψῆφον·

11) λαγχάνω = λαμβάνω διὰ κλήρου· λαχεῖν (ἄορ. ἄορ. β')=;

12) ἔλκω = ἐξάγω· ἐλκυσθείσης (μετχ. παρ. ἄορ.)=;

13) τῆς Τημένου ἐνν. ψήφου.

ΠΡ. 1) Κήρξ—υἱός· βασιλεὺς τῆς Τραχίνος· 2) ἐπὶ τὸν Ἑλέου βομῶν· Ἑλεος ἦτο θεός, ὁ ὁποῖος ἠλατρεύετο εἰς τὰς Ἀθήνας· εἰς δὲ τὸν βομῶν αὐτοῦ κατέφευγον οἱ ξένοι, οἱ ὁποῖοι ἐζήτουν τὴν προστασίαν τῆς πόλεως· 3) Σκειρωνίδες πέτραι· κρημνώδεις καὶ ἀπότομοι παραθαλάσσιοι βράχοι, κείμενοι πλησίον τῶν Μεγάρων—ἡ σημερινὴ Κακὴ σκάλα· 4) πατρῶου Διός· διότι ἦτο οἰκονομικός θεός καὶ προστάτης τοῦ Ἡρακλέους· 5) τῶν Ἀριστοδήμου παίδων· οἱ ἀδελφοὶ Εὐρυσθένης καὶ Προκλῆς ἐβασίλευαν εἰς τὴν Σπάρτην ὁμοῦ· ἀπὸ τότε δὲ ἐπεκράτησεν ἡ συνῆθεια νὰ ἄρχουν δύο βασιλεῖς ἐν Σπάρτῃ.

Ε' ΑΧΑΪ·ΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

13. Αἰακός

ΓΛ. 1) τούτω = χάριν αὐτοῦ (τοῦ Αἰακοῦ)·

2) ὄντι μόνω = ἐπειδὴ ἦτο μόνος·

3) ἀπάντων = ἀπὸ ὅλων ἀνεξαιρέτως·

4) ἀκαρπίας κατεχούσης τὴν Ἑλλ. = ἐπειδὴ κατεῖχε τὴν Ἑλλ. ἀκαρπία·

ΠΡ. 1) Πλούτων· θεός τοῦ Ἄδου.

5) ἔλεγον ἀπαλλαγῆσθαι = ἔλεγον ὅτι θὰ ἀπαλλαγῆ·

6) εὐχὰς ποιοῦμαι = προσεύχομαι·

7) ὑπὲρ αὐτῆς = χάριν αὐτῆς (τῆς Ἑλλ.)·

8) τελευτῶ (ἴω) = ἀποθνήσκω· τελευτήσας (μετχ. ἄορ.)=;

14. Πηλεΰς και Τελαμών

- ΓΛ. 1) διαφέρω = ὑπερέχω· δια-
φερόντος Φωκ. = ἐπειδή ὑπερ...
2) ἐπιβουλεύω τινί = σκέπτομαι
κακὸν κατὰ τινος·
3) φασίν ἐπιβουλεύσαι = λέγουν
ὅτι ἐσκ...
4) ὕλη = δάσος·
5) φρωῶμαι (ἄρμ.) = ἀνακαλύπτω-
μαι· φωραθέντος τοῦ φόνου = ἄφω
ἀνεκ... ὁ φόνος·
6) φυγᾶς—ἀδος = ἐξήριστος·
7) ἐλαύνομαι = ἐκδιώκομαι·
8) τῆς Ἀσωποῦ ἐνν. θυγατρός·
9) ἄπαις = ἄτεκνος·
10) ἄγομαι γυναῖκα = ὑπανδρεύομαι·
11) τὴν Ἀλκᾶθου ἐνν. θυγατέρα·
12) τοῦ Πέλοπος ἐνν. υἱοῦ·
13) γίγνεται = γεννᾶται·
14) γέρας = βραβεῖον·
15) καθάιρομαι = καθαρίζομαι, ἐξ-
αγνίζομαι·
16) μοῖρα = μερίδιον·
17) αὖθις = πάλιν·
18) κάκει = καὶ ἐκεῖ (ἐν τῷ Πηλ.)
19) εὐωχοῦμαι = συμποσιάζω, τρώ-
γω καὶ πίνω καλᾶ·
20) μέλινον = ἀπὸ ξύλου μελίας.

ΠΡ. 1) δίσκω· ὁ δίσκος ἦτο πλάξ στρουγγύλη (ἐκ λίθου ἢ σιδήρου ἢ ξύλου)
τὸν ὅποιον ἔσπευον χάριν ἀσκήσεως ἢ ἀγῶνος· 2) Κυχερά· Κυχεύς—έως ἦτο
υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Σαλαμῖνος, ἀρχαιότατος βασιλεὺς τῆς νήσου Σαλα-
μῖνος (ἢ ὅποια κατ' ἀρχὰς ἐλέγετο Κυχερία)· 3) Θέτιν· ἢ Θέτις (-ιδος) ἦτο θυγά-
τηρ τοῦ Νηρέως, σύζυγος τοῦ Πηλεΰς καὶ μήτηρ τοῦ Ἀχιλλέως· 4) Χείρων—ονος·
εἰς τῶν Κενταύρων, διαπρέπων διὰ τὴν σοφίαν καὶ δικαιοσύνην· ὑπῆρξε διδασκαλὸς
τοῦ Ἀχιλλέως· 5) μέλινα· ἢ μελία ἦτο εἶδος δένδρου.

15. Ἀχιλλεύς

- ΓΛ. 1) ὡς δέ = ὅτε δέ·
2) πατρῶς = ἐκ πατρός·
3) μεθ' ἡμέραν = κατὰ τὴν ἡμέραν·
4) ἀμβροσία = μῦρον τῶν θεῶν·
5) ἐπιτηρῶ (έτω) = καιροφυλακτῶ·
ἐπιτηρήσας (μετχ. ἄορ.) =;
6) ἀσπαίρω = σπασταρῶ· ἀσπαί-
ροντα (μετχ. παρατ.) =;
7) ἀναβῶθι = φανάζω δυνατᾶ·
8) κωλύομαι = ἐμποδίζομαι· κω-
λυθεῖσα (μετχ. παθ. ἄορ.) =;
9) προαίρεσις = εὖρος = σκοπός·
10) διαπράττομαι = καταρθώνω·
διαπράξασθαι (ἀπρφ. ἄορ.) =;
11) οἴχομαι = ἔχω ἀπέλθει· ὄχητο
(παρτ. με ἄορ. σημ.) =;
12) κομίζω = φέρο·
13) σῦς—υὸς = ἀγριογούρουνο·
14) ἀλίσκομαι = κυριεύομαι· ἀλῶ-
ναι (ἀπρφ. ἄορ.) = νὰ κυρ...
15) προειδύια = προγνωρίζουσα·
16) δεῖ—ἀπολέσθαι = πρέπει νὰ κα-
ταστροφῇ·
17) κρύψασα ἐσθῆτι γυναικεῖα =
ἀφῶ τοὺς ἐνέδυσε με φόρεμα γυναικεῖο·
18) παρατίθεμαι = μεταφέρω· πα-
ρέθετο (ἄορ. ὀριστ.) =;
19) μηνύομαι = προδίδομαι· μηνυ-
θέντα (μετχ. ἄορ.) =;
20) συνέπομαι = συνακολουθῶ· συν-
εἶπετο (παρατ.) =;

ΠΡ. 1) Νηρείδας· νόμφα τῆς Θαλάσσης (πβ. I, 10, II, 5) 2) Κάλχας—αντος·
περίφημος μάντις· 3) Λυκομήδει· ὁ Λυκομήδης—ους ἦτο βασιλεὺς τῆς Σιδῶρου.

ΣΤ' ΑΤΤΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ

16. Ἔρις Ἀθηνᾶς καὶ Ποσειδῶνος

- ΓΛ. 1) αὐτόθρων—ονος = ὁ φυ- 11) κατὰ μέσην τὴν Ἀ. = εἰς τὸ
 τρώσας ἐξ αὐτῆς τῆς γῆς, γηγενής· μέσον τῆς Α.
- 2) συμφυῆς—οῦς = ὁ ἐκ φύσεως 12) ἀποφαίνω = φανερόν· ἀπέφη-
 προσκεκολλημένος· νε (ἀορ.) =;
- 3) δράκων—οντος = μεγάλο φίδι. 13) ποιῶμαι μάρτυρα = καθιστῶ
 μάρτυρα· ποιησαμένη (μετγ. ἀορ.)
 4) ἐπὶ τούτου = ἐπὶ τῆς ἐπιτοχῆς του· μάρτυρα = ἀφ' οὗ κατ...
 5) δοκεῖ τοῖς θεοῖς = φαίνεται κα- 14) γενομένης ἔριδος = ἐπειδὴ ἡ-
 λὸν ἐπὶ τοὺς θεοὺς· γέρθη φιλονικία·
 6) καταλαβέσθαι = νὰ καταλάβουν 15) ἀμφοῖν = μεταξύ τῶν δύο·
 διὰ τὸν ἑαυτὸν των· 16) διαλύω = συμφιλιώνω· διαλύ-
 7) ἴδιος = ἰδιαίτερος, ξεχωριστός· σας (μετγ. ἀορ.) =;
 8) ἦκεν = ἦλθεν· 16) κρίνεται = δι' ἀποφάσεως δι-
 9) ἐπὶ τὴν = εἰς τὴν· δεταί·
 10) πλήττω = κτυπῶ· πλήξας (μετγ. 18) μαρτυρῶ (έω) = βεβαιώνω.

ΠΡ. 1) Κέκροψ—οπος· ἀρχαιότατος βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν, ἐξ Αἰγύπτου κα-
 ταγόμενος· 2) τρίαίνα· πβ. I, 3 Π, 3· 3) Ἐρεχθίδης—ίδος· φρέαρ κείμενον ἐντὸς
 τοῦ Ἐρεχθίδου τῆς Ἀκροπόλεως· 4) Πανδρόσειον· τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Ἐρε-
 χθίδου, τὸ ὅποιον ὀνομάσθη οὕτω ἐκ τῆς Πανδρόσου, κόρης τοῦ Κέκροπος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

Α'

1. Ποία ἡ μεγίστη τιμωρία

- ΓΛ. 1) ἐπεὶ = ὅτε.
 2) ἄρχω τινὸς = εἶμαι κύριος τινος. ἤρξαν, ἀρχ. =;
 3) ἀφίσταμαι τινος = ἀποστατῶ ἀπὸ τινος· τοῖς ἀφισταμένοις (μετχ. παρτ.) =;
 4) τιμωρίαν = ὡς τιμωρίαν·
 5) μὴ μαθάνειν = νὰ μὴ μαθάνουν·
 6) ζημία = τιμωρία· ἀμουσία = ἀπαιδευσία·
 διάγω τὸν βίον = περῶ τὴν ζωὴν (μου)

ΠΡ. 1) Μυτιληναῖοι· οἱ κάτοικοι τῆς Μυτιλήνης, πρωτεύουσας τῆς νήσου Λέσβου.

2. Κρητῶν ἀγωγή

- ΓΛ. 1) ἐλεύθεροι = οἱ ἐξ ἐλευθέρων γασέων γεννηθέντες·
 2) κελεύω = διατάσσω·
 3) μελωδία = μουσική·
 4) ψυχαγωγούμαι (έομαι) = εὐχαριστούμαι·
 5) τῇ μνήμῃ διαλαμβάνω = συγκρατῶ εἰς τὴν μνήμην·
 6) ἔτι = ἀκόμη·
 7) κωλύω = ἀπαγορεύω· τῶν κειωλυμένων τι = κἀτι ἐκ τῶν ἀπηλυμένων·
 8) ἀπολογοῦμαι = δικαιολογοῦμαι·
 9) ἀγνοία = ἐξ ἀγνοίας (τὴν νόμον)·
 10) ποιῶ = πράττω· πεποιηκέναι (ἀπαρφ. παρ.) = ὅτι ἔχουν πρ...
 11) τάσσω = ὀρίζω· ἔταξαν (ἀόρ.) =;
 12) ἀγαθός = ἔνδοξος·
 13) ἐγκώμιον = ἔπαινος.

ΠΡ. 1) ὕμνος· ἄσμα ψαλλόμενον πρὸς τιμὴν θεοῦ.

3. Ἡ ἀληθὴς παιδεία

- ΓΛ. 1) μεράκιον = παιδίον (14—21 ἐτῶν)·
 2) προσφοιτῶ (ἄω) τινι = φοιτῶ, συχνάζω εἰς τὴν σχολὴν κάποιου·
 3) ἀνδροῦμαι = γίνομαι ἄνδρας· ἕως ἡνδρώθη (ἀόρ.) = μέχρις ὅτου ἔηνεν...
 4) οὖν = λοιπόν·
 5) ὅ,τι ἄρα μάθοι = τί τάχα ἔμαθε·
 6) ἐν τῇ τοσαύτῃ διατριβῇ τοῦ χρόνου = εἰς τόσον χρόνον, πού πέρασε·
 7) παῖω = κτυπῶ· ἔπαισεν (ἀόρ.) =;
 8) ἐγκαρτερῶ (έω) = ὑπομένω·
 9) μεμαθηκέναι = ὅτι ἔχει μάθει·
 10) κέρω = ὑποφέρω.

ΠΡ. 1) 'Ερετρικόν· καταγόμενον ἐκ τῆς Ἐρετρίας, πόλεως τῆς νήσου Εὐβοίας· 2) Ζήνων -ονος· ἀρχαῖος φιλόσοφος, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τῆν Ἑλλάν, πόλιν τῆς Κάτω Ἰταλίας.

B'

4. Ἐπαμεινώνδας

ΓΛ. 1) τρίβων — ωνος = ἐπανω-
φῶρι·

2) ῥυπῶ (ἄω) = εἶμαι λερωμένος·
ῥυπῶντα (μετρ. ἐνεστ.) = λερωμ...

3) γναφεῖον = καθαριστήριον·

4) ὑπομένω = παραμένω·

5) οἶκοι = εἰς τὸ σπίτι·

6) ἀπορία = ἔλλειψις·

7) ἐν δὴ τούτοις τῆς περιουσίας
ῶν = ἐνῶ λοιπὸν εὐρίσκετο εἰς τοιαύ-
την κατάστασιν· περιουσίας·

8) χρυσοῦς (στατήρας) = χρυσᾶ νο-
μίσματα·

9) ἀδίκων ἄρχεις χειρῶν = κά-
μνεις ἀρχὴν ἀδικίας·

ΠΡ. 1) Ἐπαμεινώνδας-ου· μεγάλος στρατηγὸς τῶν Θηβαίων· 2) χρυσίον· νομίσματα χρυσοῦ, χρήματα· 3) χρυσοῦς στατήρ· ἕτο χρυσοῦ, νόμισμα, ἀξίας 25 δραχμῶν.

5. Φωκίων

ΓΛ. 1) δωρεά = δῶρον· δωρεάν
= ὡς δ...·

2) πέμπω = στέλλω·

3) ποτέ = μίαν φοράν·

4) πένης = πτωχός·

5) οὐκ ἐδέξατο = δὲν ἐδέχθη·

6) κομίζοντες = οἱ κομισταί·

7) ὄντων = ἐνῶ ὑπῆρχαν·

8) ἐπεὶ = ὅτε·

9) οὐκοῦν = λοιπόν·

10) ἐῶ (-ἄω) = ἀφήνω· ἐασάτω
(προστ. ἄορ.) =;

11) δοκεῖν = νὰ νομίζομαι·

12) εἶναι = νὰ εἶμαι·

ΠΡ. 1) Φωκίων-ωνος· περίφημος στρατηγὸς καὶ ῥήτωρ τῶν Ἀθηναίων· 2) τάλαντον· ποσὴν (ἕξι νόμισμα) χρηματικῶν 6000 δραχμῶν· τὰ 100 τάλαντα =; 3) καλὸς ἀγαθός· ἐλέγετο ὁ ὠραίος κατὰ τὸ σῶμα καὶ ἀγαθὸς κατὰ τὴν ψυχὴν — ὁ τέλειος ἄνθρωπος.

Γ'.

6. Φωκίωνος τελευταία παραγγελία.

ΓΛ. 1) στρατηγῶ (ἑώ) = γίνομαι
στρατηγός·

2) καταγινώσκομαι θανάτῳ =
καταδικάζομαι εἰς θάνατον· κατεγνώ-
σθη (παθ. ἄορ.) =;

3) ἔμελλε πείσθαι = ἐπρόκειτο νὰ πείθ.

4) κύλιξ — ινος (ἦ) = ποτήρι·

5) προσήκοντες = οἱ συγγενεῖς·

6) εἴ τι λέγοι = ἂν ἔχη καμμία πα-
ραγγελίαν·

7) μνησικακῶ = βασιτῶ κάκια· μηδὲν
'Αθην. μνησικακεῖν = καθόλου νὰ μὴ
βασ... ἐναντίον τῶν Ἀθην.

8) φιλοτήσιος = φιλικός· ὑπὲρ τῆς
παρ' αὐτῶν φιλοτησίας (ἐνν. πόσεως)
= διὰ τὴν φιλικὴν πόσιν (κέρασμα),
ποὺ ἐκ μέρους τῶν μοῦ προσφέρεται·
εἰρωνεῖα·

ΠΡ. 1) **ἑστρατήγησε**: ὁ Φωκίων ἐξελέγη 45 φορές στρατηγός, χωρίς νά παρίσταται εἰς τήν ἐκλογήν· ἀλλά κατηγορηθεῖς ὡς Μακεδονίζων, κατεδικάσθη ἀδίκως εἰς θάνατον· 2) **κώνειον**: ἦτο δηλητήριο, τό ὅποιον παρεσκευάζετο ἀπό ἐν δηλητηριώδες φυτόν, τό ὅποιον ἐπίσης ὀνομάζεται κώνειον· 3) **δήμιος**: ἦτο δημόσιος ὑπάλληλος, ὁ ὅποιος ἐξετέλει τὰς ποινάς.

7. Ὁ Περικλῆς ὑβριζόμενος.

ΓΛ. 1) λοιδοροῦμαι (ἕομαι)=ὑβρίζωμαι·	6) ἑσπέρας =κατά τό βράδυ·
2) βδελυρός =ξεδιάντροπος·	7) κοσμίως =εὐπρεπῶς·
3) σιωπῆ =ἐν σιωπῇ, σιωπῶν·	8) οἶκαδε =εἰς τό σπίτι του·
4) ἄμα δέ καταπράντετο =συγχρόνως δέ ἐνήργει·	9) χαλεπῶς =τραχέως·
5) τῶν ἐπειγόντων τι =βιαστικῆν τινα ὑπόθεσιν·	10) ὄνειδίζω =χλευάζω, ὑβρίζω·
	11) οἰκέτης =ὑπηρέτης·
	12) παραπέμπω =συναδουῶ.

ΠΡ. 1) **Περικλῆς**=ἄνθρωπος μέγας πολιτικός καί στρατηγός τῶν Ἀθηναίων, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ὁποῦ αἱ Ἀθῆναι ἐφθασαν εἰς τόν ὕψιστον σημεῖον ἀκμῆς καί δόξης.

Δ'.

8. Ἀλκιβιάδου ἀλαζονεία.

ΓΛ. 1) ἐπεὶ ἑώρα =ἐπειδὴ ἑβλεπε·	6) ἔνθα =ὅπου·
2) τυφοῦμαι (ἴομαι)=εἶμι γειμῶτος ὑπερηφάνεια· τετυφωμένον (μετγ. παρκ.)=;	7) πινάκιον =μικρὸς πίναξ·
3) ἐπὶ τῷ πλούτῳ =διὰ τὸν πλοῦτόν του·	8) γῆςπερίοδος =περιγραφή τῆς γῆς·
4) μέγα φρονῶ =μεγαλοφρονῶ·	9) προστάσσω =διατάσσω·
5) ἄγω =ὀδηγῶ· ἤγαγεν (ἀορ. β')=;	10) ἀναζητῆσαι =νά ζητήσῃ νά εὕρῃ·
	11) ὡς δέ εὔρε =μήλις δέ εὔρε·
	12) οὐδ'αμοῦ =πουθενά·
	13) ἐπὶ τούτοις =δι' αὐτούς·

ΠΡ. 1) **Σωκράτης**=ἄνθρωπος περίφημος σοφὸς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος· 2) **Ἀλκιβιάδης**=ἄνθρωπος δημαγωγὸς καί στρατηγός τῶν Ἀθηναίων, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους καὶ συγγενὴς τοῦ Περικλέους. Ἦτο πλουσιώτατος.

9. Πλάτωνος ἀπλότης.

ΓΛ. 1) συσκηνῶ (ἴω)=κατικῶ ὑπό τὴν ἴδιαν σκηνήν· συνεσκήσω (ἄορ.)=;	στοῦμαι· ὥστε ὑπερησθῆναι (ἀπαρφ. παθ. ἀορ.)=ὥστε νά εὐχ...
2) οὕτω =τόσον·	6) συντυχία =συνάντησις·
3) θέλγω =καταγοητεύω, μαγεύω·	7) μάλα φιλοφρόνως =μὲ πάλῳ φιλικῶν τρόπων·
4) ἀφέλεια =ἀπλότης·	8) ἄγε =ἐπίδειξον=ἔλα δεῖξέ·
5) ὑπερήδομαι =ὑπερβολικῶς εὐχαρι-	9) ὁμώνυμος =ὁ συνονόματος·

- 10) ὀμιλητής=μαθητής
 11) ἡρέμα=ἡσυχως
 12) μειδιῶ (ἔω)=χαμογελῶ
 13) ἐκπλήττομαι=μένω ἐκπληρῶς
 ἐξεπλάγησαν (παθ. ἀορ. β')=;
- 14) ἔχοντες=ἔν και εἶχον
 15) ὁ τοσοῦτος=ὁ τόσον σπουδαῖος
 16) ἀγνοῶ (ἔω)=δέν γνωρίζω ἡγνόησαν (ἀόρ.)=;

ΠΡ. 1) Πλάτων-ωνος· μεγάλος Ἀθηναῖος φιλόσοφος, μαθητής τοῦ Σοκράτους.
 2) Ὀλυμπία· τόπος καὶ ὄχι πόλις τῆς Ἡλίδος ἐν Πελοποννήσῳ, ὅπου ἐτελοῦντο οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες.

Ε΄.

ΙΟ. Μενέδημος καὶ Ἀσκληπιάδης.

- ΓΛ. 1) ὄντες=οἱ ὅποιοι ἦσαν
 2) πένομαι = εἶμαι πτωχός
 3) σχολάζω τοῖς φιλοσόφοις=φοιτῶ εἰς τὰς σχολὰς τῶν φιλοσόφων.
 4) μεταπέμπομαι τινα = προσκαλῶ τινα.
 5) ἔχοντες οὐδέν = ἐνῶ δὲν ἔχετε τίποτε (δηλ. καμμίαν περιουσίαν).
 6) εὐεκτήῳ (ἔω)=εἶμαι εὐρωστος.
 7) κελεύω = παρακαλῶ.
 8) μεταπεμφθῆναι (ἀπαρ. παθ. ἀορ.)
 τινα=νὰ προσκλ... κάποιος.
 9) μυλωθρός=μυλωνᾶς.
 10) ἐκάστης νυκτός = κάθε νύκτα.
 11) φοιτῶ (ἔω)=πηγαῖνο τακτικά.
 12) μυλῶν-ωνος=μύλος.
 13) ἄλῳ (ἔω) = ἄλλῳ· ἀλοῦντες μετχ. ἐνεστ.)=;
 14) διακοσίας δραχ. =μὲ διακ.
 15) ἐτίμησαν=ἀντήμειψαν.

ΠΡ. 1) Ἀρεοπαγῖται· ἦσαν δικασταὶ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου ἐν Ἀθῆναις τοῦ Ἀρείου Πάγου· οὗτοι ὄχι μόνον τὰ μεγάλα ἐγκλήματα ἐδίκαζον, ἀλλὰ καὶ ἐπέβλεπον τὰ ἤθη καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν πολιτῶν, τιμωροῦντες τοὺς ἀσώτους καὶ τοὺς ζῶντας χωρὶς νὰ ἔχουν περιουσίαν τινά. 2) Μενέδημος· κατήγετο ἐξ Ἐρετρίας καὶ ἐχηρμάτισε μαθητής τοῦ Πλάτωνος· ἐπειτα ἐγένετο ἰδρυτής ἰδικῆς τοῦ σχολῆς-τῆς Ἐρετριακῆς.

ΙΙ. Διογένης φιλομάθεια.

- ΓΛ. 1) οὐδέν=οὐδὲως.
 2) ἐλαύνω=διώκω· ἤλαυνεν (παρ. ατ.)=;
 3) συνουσία=συναναστραφή.
 4) λιπαρῆς-οῦς=ἐπίμονος, ἐνοχλη-
 τικός
 5) καθικνοῦμαι = κτυπῶ καθίζε-
 σθαι (ἀπρφ. μεσ. μελλ.)=ὄτι θὰ τόν...
 6) βακτηρία=βάρδος.
 7] παῖω=κτυπῶ· ἔπαιοε (ἀόρ.)=;
 8) ἀπαλλάττομαι=ἀπομακρύνομαι.
 οὐκ ἀπηλλάττετο (παρ. ατ.)=δέν ἀπ...
 9) ὑποτίθημι: = σκύβω· ὑποθήσω
 (μελλ.)=;
 10) οὐκ ἂν ἐξεύροις=δέν θὰ ἤμπο-
 ρέσης νὰ εὕρης.
 11) οὕτω=τόσο.
 12) διατριβή=συζήτησις, μελέτη.
 13) ὑπερασπάζομαι τινα = ὑπερβο-
 λικὰ ἀγαπῶ τινα.

ΠΡ. 1) Ἀντισθένης-ους· Ἀθηναῖος κυνικός φιλόσοφος. 2) Διογένης-ους· διάσημος κυνικός φιλόσοφος, καταγόμενος ἀπὸ τὴν Σινδόπην τῆς Παφλαγονίας.

12. Φίλιππος

- ΓΛ. 1) **ἐπαίρομαι** = τὸ παίρνω ἀπὸ-
νοῦ του ἐπήρηθη (παθ. ἄορ.)=;
- 2) **εὐπραγία** = ἔπιτυχία
- 3) **λογισμὸς** = λογισμὸν.
- 4) **κρατῶ** (ἐσ) = συγκρατῶ.
- 5) **ὑβρίζω** = ὑπερφαναύομαι.
- 6) **προστάσσω** = διατάσσω προ-
σέταξε (ἄορ.)=;
- 7) **ὑπομνησκομαι** = ὑπεθυμίζω
- ὑπομνησκέσθαι** (ἀορφ. ἐνεστ.)=;
- 7) **ἔωθεν** = ἀπὸ τοῦ προῖ.
- 9) **προέρχομαι** = ἐξέρχομαι προ-
ἦει (παρτ.)=;
- 10) **δέομαι τινος** = ἔχω ἀνάγκην
τινός.
- 11) **ἐκβοῶ** (ἄω) = φωνάζω δυνατά.
- 12) **τρίς** = τρεῖς φορές.

ΠΡ. 1) **Χαιρώνεια**: πόλις τῆς Βοιωτίας—σήμερον Κάρανα· 2) **Φίλιππος**: βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας, πατὴρ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

13. Πausanias καὶ Σιμωνίδης

- ΓΛ. 1) **μυμνήσκομαι** = ἐνθυμού-
μαι· μέμνησο (προστ. πρκ.)=;
- 2) **ὦν** = ὄντος = ὅτι εἶσαι.
- 3) **παραχρήμα** = ἀμέσως.
- 4) **ἐκφραυλίζω** = ἐξευτελίζω· ἐξε-
φραύλισε (ἄορ.)=;
- 5) **παρ' οὐδὲν τίθεμαι** = δὲν τὸ θε-
ορῶ διὰ τίποτε.
- 6) **πρὸς τῇ Χαλκιοίκῳ** = ἐντός
(τοῦ ναοῦ) τῆς Χαλκιοίκου ('Αθη-
νᾶς).
- 7) **λιμὸς** = ἡ πείνα.
- 8) **ἀλγεινότατα** = ὀδυνηρότατα.
- 9) **ἐξεβόησε** =; ἄορ. τοῦ ἐκβοῶ.
- 10) **ἄρα** = καθὼς φαίνεται.
- 11) **χρήμα** = πρᾶγμα.
- 12) **ἄνοια** = ἀπειροσκεψία.

ΠΡ. 1) **Πausanias**-ου· Σπαρτιάτης, ἀριστοράτης τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν μά-
χην τῶν Πλαταιῶν· ἀλλ' ἔπειτα θελήσας νὰ προδώσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τοὺς Πέρσας,
ἀνεκαλύφθη καὶ διὰ νὰ σωθῇ κατέφυγεν ὡς ἱκέτης εἰς τὸν ναὸν τῆς Χαλκιοίκου Ἀ-
θηνᾶς, ὅπου καὶ ἀπέθανεν· 2) **Σιμωνίδης**: μέγας λυρικός ποιητής, καταγόμενος
ἐκ τῆς νήσου Κέως· 3) **Χαλκιοίκῳ**: ὁ ναὸς τῆς Χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς ἔκειτο εἰς τὴν
ἀκρόπολιν τῆς Σπάρτης· ἐκαλεῖτο δὲ Χαλκιοίκος, διότι οἱ ἐσωτερικοὶ τοίχου αὐτοῦ
ἦσαν σιεπασμένοι μὲ γάλκωνα ἐλάσματα.

Ζ'

14. Ὀμίσιου δῶρον

- ΓΛ. 1) **φοῖά** (ἦ) = τὸ βόϊδο· ὁμοί-
ως καλεῖται καὶ τὸ δένδρον—ἡ φοῖ-
διά·
- 2) **λίκνον** = κόνιστρον.
- 3) **διελαύνω** = διέρχομαι· διελαύ-
νοντι (μετχ. παρτ.)=;
- 4) **προσκομίζω** = φέρω πρὸς τινὰ
προσεκόμισε (ἄορ.)=;
- 5) **ὑπερθυμιάζω** = ὑπερβολικῶς θυ-
μιάζω· **ὑπερθυμιάσας** (μετχ. ἄορ.)=;
- 6) **παράδεισος** = κήπος.
- 7) **ἐπέει** = ὅτε.
- 8) **ὅτι ἐν κομίζει**.
- 9) **οἰκοθεν** = ἀπὸ τοῦ σπίτι του.
- 10) **ἐκ τῆς αὐτοῦ** = ἐκ τῆς ἰδικῆς
του.
- 11) **γεωργία** = καλλιμεργηθεῖσα γῆ.
- 12) **ὑπερήδομαι** = ὑπερευχαριστοῦ-
μαι· ὑπερήσθη (παθ. ἄορ.)=;
- 13) **ἐπιλέγω** = προσέτι λέγω· ἐ-
πέιπεν (ἄορ. β')=;
- 14) **νῆ** = μά.

N. Γκινοπούλου, Ἐκλογαὶ Ἀπολλοδώρου—Αἰλιανοῦ

ΠΡ. 1) Περσίς — ἴδος· ἡ Περσικὴ χώρα· 2) Μίθρας· παρά ταῖς Πέρσαις ἦτο ὁ ἥλιος, τὸν ὁποῖον ἐλάτρευον ὡς θεόν.

15 Ὁ Πέρσης καὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄθλον.

- ΓΛ. 1) αὐτόμολος = ὁ πηγαίνων εἰς τοὺς ἐχθρούς, ὁ προδότης·
 2) βίσιος = τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα·
 3) δέομαι = ἔχω ἀνάγκην· δεόμενος (μετγ. παρατ.) =;
 4) βούλομαι = θέλω.
 5) ἐνεργοί — εἶναι = νὰ ἐργασθῶν·
 6) ἄγω = ὠδηγῶ· ἤγαγεν (ἀόρ. β') =;
 7) ὡς Ξέρ. = πρὸς τὸν Ξερ...
 8) πυθθάνομαι = πληροφοροῦμαι·
 9) ὡς Ὀλύμπια ἄγοιεν = ὅτι ἐ-
 ορτάζουον τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας·
 10) ἄθλον (τὸ) = βραβεῖον·
 11) περὶ τῆς ἐλλάς τοῦ στεφάνου = περὶ τοῦ στεφάνου τῆς ἐλλάδος·
 12) ἐνταῦθα = τότε·
 13) γενναῖος = εὐγενής·
 14) παπαῖ = ἀλλοίμωνον·
 15) ποίους ἐπ' ἄνδρας = ἐναντίον· ποίον ἀνδρῶν·
 16) ποιησαμένους = διὰ νὰ κάμουν·

ΠΡ. 1) Ξέρξης — οὐ· υἱὸς τοῦ Δαρείου, τὸν ὁποῖον διεδέχθη εἰς τὸν θρόνον τῶν Περσῶν· ἐξεστράτευσεν κατὰ τῆς Ἑλλάδος· 2) Μαρδόνιος· στρατηγὸς τῶν Περσῶν εἰς τὸν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων πόλεμον· 3) Ὀλύμπια — ἰων (τὰ)· οἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνες, οἱ ὁποῖοι ἐγίνοντο κατὰ τετραετίαν πρὸς τιμὴν τοῦ Διὸς (πβ. 9, Π, 2).

Η'.

16. Τελέσιλλα.

- ΓΛ. 1) αἰρῶ (έω) = κυρ.εὐώ· ὡς αἰρήσων (μετγ. μέλλ.) = διὰ νὰ κυρ...
 2) μουσικὴ = ποιήτρια·
 3) προάγω = ὠδηγῶ· προήγαγεν (ἀόρ. β') =;
 4) ἐπαλξις — εως = προμαχῶν τοῦ τείχους·
 5) ἐπαλξις — εως = προμαχῶν τοῦ τείχους·
 6) ἀποκρούομαι = ἀποκρούω· ἀπεκρούσαντο (μέσ. ἀόρ.) =;
 7) ἐξωθοῦμαι (έομαι) = ἐκδιώκω· ἐξέωσαντο (μέσ. ἀόρ.) =;
 8) ἀνασφάζω = διασφάζω· ἀνέσφωσαν (ἀόρ.) =;
 9) ἐορτῆ = δι' ἐορτῆς.

ΠΡ. 1) Κλεομένης-ους· ὁ εἰς τῶν δύο βασιλέων τῆς Σπάρτης· 2) Τελέσιλλα-ης· ποιήτρια ἐξ Ἄργους, ἀρχαία πόλις τῆς Πελοποννήσου· 3) Δημάρατος-ου· ὁ ἕτερος τῶν βασιλέων τῆς Σπάρτης.

17. Ἀριστείδης καὶ Θεμιστοκλῆς.

- ΓΛ. 1) πολιτεύομαι = ἀσχολοῦμαι εἰς τὰ πολιτικά·
 2) ἔχθιστος = μισητότατος·
 3) ἀλλήλων ἐλάβοντο = συνειλιώθησαν·
 4) προέρχομαι = προχωρῶ· προελθόντες (μετγ. ἀόρ.) =;
 5) καταθώμεθα = ἄς καταθέσωμεν· ὅπου. μεσ. ἀόρ. τοῦ β. κατα-τίθεμαι·
 6) ἕως ἀν-διαπολεμησωμεν = ἕως ὅτου τελειώσωμεν τὸν πόλεμον·
 7) διετέλεσαν ὁμοουόντες = ἐξηκολούθησαν νὰ εἶναι μονιασμένοι·
 8) παρὰ πάντα τὸν πόλεμον = καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου·
 9) δῆ = ὅπως εἶναι γνωστὸν.

ΠΡ. 1) 'Αριστείδης-ου' Ἀθηναῖος πολιτικός, ἀντίπαλος τοῦ Θεμιστοκλέους, ὁ ἐπωνομασθεὶς δίκαιος· 2) Θεμιστοκλῆς-έους· μεγάλος στρατηγὸς καὶ πολιτικὸς τῶν Ἀθηναίων, ὁ ὁποῖος διέπρεψε κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς Σαλαμῖνος.

18. Θεανώ.

- ΓΛ. 1) μηδίζω = ἀγαπῶ τοὺς Μήδους·
 2) ἀλίσκομαι = συλλαμβάνομαι· ἐάλω (ἀορ. β') =;
 3) ἀποσπῶ (άω) = ἀπομακρύνω·
 4) θέμις = ἴσος = δίκαιον, εὐσεβές·
 5) ἀφικνοῦμαι (έομαι) = φθάνω· ἀφικομένη (μετχ. μεσ. ἀορ. β') =,
 6) καταβάλλω = τοποθετῶ·
 7) σοφία = εὐφροιά·
 8) ἀρμόζω = ἐφαρμόζω·
 9) ἐν-οικοδομῶ (έω) = ἀποκλείω με τείχος·
 10) διαφθείρω = καταστρέφω, φονεύω·

ΠΡ. 1) Πανσανίας-ου· πβ. 13. ΠΡ. 1. 2) τὸ ἱερὸν τῆς Χαλκιοῦκου Ἀθηναῶν· πβ. 13. Π.3. 3) οὐκ ἦν θέμις· ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἐθεωρεῖτο μεγάλη ἀσεβεία νὰ ἀποσπάσουν ἰκέτην ἀπὸ ναῶν ἢ ἱερῶν, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε καταφύγει (πβ. Κυκλώνειον ἄγος).

19. Κόδρος.

- ΓΛ. 1) στρατεύομαι = ἐκστρατεύω·
 2) ἵνα περιγέωνται = ἵνα γίνουν κύριοι·
 3) μαντεύομαι = δίδω χρησμόν· ἔμαντεύσατο (μεσ. ἀορ.) =;
 4) ἀπέπει = ἀπηγόρευσε· ἀορ. τοῦ ῥ. ἀπαγορεύω.
 5) τότε = τὸ ἐξῆς·
 6) μηχανῶμαι = ἐπινοῶ· ἐμηχανήσατο (μεσ. ἀορ. α') =;
 7) ἐν σχήματι = με ἐνδυμασίαν·
 8) κατ' ἔριν = ἐνεκα φιλονικίας·
 9) ἀξίω (έω) = ἀπαιτῶ· ἤξιου (παρ.) =;
 10) ἀπέδοσαν = ἔδωσαν· πάλιν·
 11) μνημονεύω = ἐνθυμοῦμαι.

ΠΡ. 1) Κόδρος-ου· τελευταῖος βασιλεὺς τῶν Ἀθηναίων, υἱὸς τοῦ Μελάμβου· 2) ἐν Δελφοῖς· εἰς τοὺς Δελφοὺς, πόλιν τῆς Φωκίδος, ἧτο τὸ περίφημον μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος.

Θ'.

20. Ἀλέξανδρος ὁ μέγας καὶ ὁ ἰατρός του Φίλιππος.

- ΓΛ. 1) νοσῶ (-έω) = ἀσθενῶ· ἐνόσησα, ἀορ. =;
 2) ἰῶμαι (-όμαι) = γιατρεύω· ἰάσομαι, μέλλον =;
 3) ἐν τοῖς πιστοτάτοις = μεταξύ τῶν πιστοτάτων·
 4) τάδε ἐγγέγραπτο = τὰ ἐξῆς εἶχον γραφῇ·
 5) φύλαξαι Φιλ. = προφυλάξου ἀπὸ τῶν Φιλ. φύλαξαι, προστ. μέσ. ἀορ. τοῦ ῥ. φυλάττομαι
 6) πέπεισμαι = ἔχω πεισθῆ, παρακ. τοῦ πείθομαι.
 7) πιστεύω = ἔχω ἐμπιστοσύνην·
 8) διαβολή = ψευδῆς κατηγορία·
 9) ἐγχειρίζω = βάζω εἰς τὸ χέρι·
 10) ἅμα δέ = συγχρόνως δέ·
 11) εἰσδέχομαι = πίνω·
 12) πίστις = ἐμπιστοσύνη.

ΠΡ. 1) **ἐνόησε**: ὁ Ἀλέξανδρος ἠσθένησε λουσθεὶς κήθιδρος εἰς τὰ ψυχρὰ ὕδατα τοῦ Κύνδου, ποταμοῦ τῆς Κιλικίας· 2) **Φίλιππος**: ἰατρός ἐξ Ἀικαρνατίας, παιδικὸς φίλος τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου.

21. Ἀντίφιλος καὶ Ἀπελλῆς.

- 1) ἀντίτεχνος = ἀντίζηλος εἰς τὴν τέχνην·
 2) διαβάλλω = ψευδῶς κατηγορῶ·
 3) κατέιπε = κατηγορήσας· ἀορ. β' τοῦ β. καταγορεύω·
 4) δεσμεύω =βάλλω εἰς τὰ δεσμά, εἰς τὴν φυλακὴν·
 5) ἀναίσχυντία = ἀδιαντροπία·
 6) μηδὲν αὐτοῖς κεικωνωνηκέναι = ὅτι δὲν ἔλαβε μέρος εἰς καμμίαν ἐνέργειάν των·
 7) αἰσχύνομαι = ντρέπομαι· ἡσχύνθην παθ. ἀορ. =·
 8) δουλεύειν = νὰ εἶναι δοῦλος.

ΠΡ. 1) Ἀντίφιλος-ου· Ἕλληνα ζωγράφος, ὅστις ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ· ἦτο ἀντίζηλος τοῦ Ἀπελλοῦ, ἀλλὰ πολὺ κατώτερος ἐκείνου κατὰ τὴν τέχνην· 2) Ἀπελλῆς-ου· ἐξακουστὸς ζωγράφος καταγόμενος ἀπὸ τῆν Ἐφεσον· ἦτο ζωγράφος τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου, ἀλλ' ἀργότερον ἔμεινεν ἐπὶ τινα καιρὸν καὶ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πτολεμαίου· 3) Πτολεμαῖος-ου· βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου· εἶναι ὁ Πτολεμαῖος Α'. 4) τάλαντον· (πβ 5, Π, 2).

22. Αἰνείας.

- ΓΛ. 1) αἰρῶ (-έω) = κυριεύω· εἴλω, ἀορ. β'·
 2) ἠττώμαι (-άομαι) = νικῶμαι· ἠττημένων (μ.τχ. ὑπερσ.) =·
 3) τύχη = δυστυχία, συμφορὰ·
 4) πάνυ Ἑλληνικῶς = μετὰ πολὺ Ἑλληνικὸν τρόπον (ἀρμόζοντα εἰς Ἑλληνικὰς, δηλ. πολιτισμένους ἀνθρώπους)·
 5) ἀποφέρω = παίρνω καὶ φέρνω μακρυνά, παραλαμβάνω·
 6) ἀράμενος = ἀφοῦ σηκώσῃ (καὶ βάλλῃ εἰς τοὺς ὄμους του)· μετοχ. μέσ. ἀορ. τοῦ β. αἴρομαι.
 ..7) τὰ οἰκεία (κτῆματα ἢ πράγματα) = τὰ ἰδικὰ του (κτῆματα ἢ πράγματα)·
 8) πατρῶιοι θεοὶ = ἀγάλματα τῶν θεῶν τῶν προγόνων·
 9) ἡδομαι = εὐχαριστοῦμαι· ἠσθέντες, μετοχ. παθητ. ἀορίστ.
 10) συγχωρῶ (έω) = ἐπιτρέπω·
 11) γεγηρακῶς (-κῶτος) = γέρος·
 12) ὑπερεκπλαγέντες = θαυμάσαντες πάρα πολὺ· τοῦ β. ὑπερεκπλήττομαι.

ΠΡ. 1) τὴν Ἴλιον· ἡ Ἴλιος ἦτο πρωτεύουσα τῆς Τροίας, χώρας τῶν Μικρῶν Ἀσίας· 2) Αἰνείας-ου· στρατηγὸς τῶν Τρώων, υἱὸς τοῦ Ἀγχίσιου καὶ τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης.

23. Ὁ θεὸς καὶ οἱ ἀγαπῶντες τοὺς γονεῖς.

- ΓΛ. 1) ρύαξ πυρός = πύρινον ρεῦμα (δηλ. λάβα)·
 2) καὶ δὴ = καὶ μάλιστα·
 3) οἰκούμεναι = κατοικοῦμεναι·
 4) πρὸς φυγὴν = διὰ νὰ φύγουν·
 5) ὄρων = ἐπειδὴ ἔβλεπε·
 6) ἀποχωρῶ (-έω) = ἀπομακρύνομαι·
 7) φορτίον προσεγένετο = ἐκτὸς τοῦ βάρους τοῦ ἰδικοῦ του σώματος προσετέθη καὶ τὸ τοῦ πατρὸς·
 8) οὐδέτερος = οὔτε ὁ ἕνας οὔτε ὁ ἄλλος (δηλ. οὔτε ὁ υἱὸς οὔτε ὁ πατέρας)·
 9) ἀπώλετο = κατεστράφη·
 10) τελευτῶ (-άω) = ἀποθνήσκω·

ΠΡ. 1) **Σικελία**: μεγάλη νήσος κειμένη ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσῃ, ἀπέναντι τῶν νοτίων παραλίων τῆς Ἰταλίας· 2) **Αἴτνα**: μέγα ὄρος ἡφαιστειῶν τῆς νήσου Σικελίας· 3) πρὸς πόλιν τινά· ἢ πόλις αὕτη ἦτο ἡ Κατάνη.

24. Γέρων καὶ Λακεδαιμόνιοι

ΓΛ. 1) **θεῶμαι** (-όμαι) = βλέπω, παρατηρῶ· **θεάσασθαι**, ἀπαρέμφ. μέσ. ἄορ.

- 2) **ἔδρα** (-ας) = κάθισμα·
3) **ἀπορῶ** (-έω) = δὲν ἔχω·
4) **ἐπιπορεύομαι τόπους** = πηγαίνω ἀπὸ τόπου εἰς τόπον·
5) **πάντοθεν** = ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη·
6) **οὐδενὸς αὐτὸν παραδεχομένου** = χωρὶς νὰ δέχεται αὐτὸν κανέναν·

ΠΡ. 1) **Ὀλυμπία**: πρ. 9, II, 2.

ΙΑ'

25. Ξενοκράτης καὶ στρουθὸς

- ΓΛ. 1) **ἐταῖρος** = φίλος, μαθητής·
2) **τά τε ἄλλα** = καὶ κατὰ τὰ ἄλλα·
3) **φιλοκτίρμων** = φιλεσπλαγχνός·
4) **ἔλεῶ** (έω) = εὐσπλαγχνίζομαι· ἢ-λέει (παρατ.)·;
5) **ὑπαιθρον** (τὸ) = ἀνοικτὸ, ξέσκεπο μέρος·
6) **στρουθὸς** = σπουργίτης·
7) **ἰέραξ** - ακος = γράκι·
8) **κόλπος** = κόφρος.

ΠΡ. 1) **Ξενοκράτης**-ους· περίφημος φιλόσοφος καταγόμενος ἐκ Χαλκηδόνος, πόλεως τῆς Μικρασιατικῆς Βιθυνίας· 2) **ἰέραξ**: πτηνὸν ἀρπακτικόν· 3) **ἰκέτης**: εἶναι ὁ καταφεύγων πρὸς τινα καὶ ζητῶν τὴν βοήθειαν ἢ τὴν προστασίαν του.

26. Δράκων καὶ παιδίον

- ΓΛ. 1) **δράκων** - οντος = φίδι·
2) **ὠνοῦμαι** (έομαι) = ἀγοράζω· ἐ-πρίατο (ἀορ. β')·;
3) **κομιδῆ** = ἐπιμέλεια·
4) **συγκαθεύδω** = κοιμῶμαι μαζί· **συνεκάθευδεν** (παρατ.)·;
5) **ἀπελαύνομαι** = ἀποδιώκομαι· ἄ-πηλάθη (παθ. ἀορ)·;
6) **νεανίας** - ου = παλικῆρι·
7) **θέα** = θέαμα, πανηγύρι·

ΠΡ. 1) ἐν Πάτραις· πόλις τῆς Ἀχαΐας.

7) **ἦον** = ἔλλον·

8) **τοῦ τόπου ἐκχωρῶ** = παραχωρῶ τὴ θέσι μου·

9) **κρότος** = χειροκρότημα·

10) **ἐπισημαίνομαι** = ἐπιδοκιμάζω·

11) **οἶμοι** = ἀλλοίμονον·

12) **χρῶμαί** (-ήομαι) τιμ = μεταχειρίζομαι κάτι·

9) **καταπέτομαι** = πετῶ κάτω·

10) **ἄσμενος** = εὐχάριστος·

11) **ὁ ὄρνις** - ιθος = τὸ πτηνόν·

12) **ἔστε** = ἕως ὅτου·

13) **ὁ διώκων** = ὁ καταδιώκων·

14) **ἀπλώσας** = ἀφοῦ ἤπλωσε, ἤ-νοιξε·

15) **ἐπειπὼν** = ἀφοῦ προσηύει εἶπε·

16) **ἐκίδιδωμι** = παραδίδω, προδίδω.

8) **ἐπανιών** - ἄντος = ἐπανερχόμενος·

9) **περιπίπτω** = πέφτω στὰ χέρια·

10) **συνῆλιξ** - ικος = συννημίληρος·

11) **τοὺς μὲν** - τοὺς δέ = ἄλλους μὲν⁹

(δηλ. ἐκ τῶν ληστών) - ἄλλους δέ·

12) **ἀποκτείνω** = φονεύω·

13) **περισφίζομαι** = διασφίζω· **περισφάσσο** (μέσ. ἀορ. α')·;

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

I

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΙΟΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

Α'. ΙΣΤΟΡΙΑ ΡΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΘΕΩΝ

	σελ.
1. Οθρανός και γῆ	7
2. Κρόνος και Ρέα	7
3. Πόλεμος Διός προς Κρόνον	8

Β'. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

4. Προμηθεύς	8
5. Δευκαλίον και Πύρρα	9

Γ'. ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ

6. Έλλην και παίδες αυτού	9
---------------------------------	---

Δ'. ΗΡΩΕΣ

7. Φοῖβος και Έλλη	10
8. Άργοναυτική έξστρατεία	11
α'. Άργοναῦται και Φινεύς	11
β'. Πλοῦς τῶν Άργοναυτῶν διὰ τῶν Συμπληγάδων	11
γ'. Ίάσων και Μήδεια	12
9. Θησεύς	12
α'. Δολοφονία τοῦ Άνδρόγεου· τιμωρία Άθηνῶν	12
β'. Τι ανέλαβε νά πράξει ὁ Θησεύς	13
γ'. Ὁ Θησεύς κατορθώνει νά φανεύσῃ τόν Μινώταυρον	13
10. Περσεύς	14
α'. Ὁ Περσεύς ἀποκόπτει τήν κεφαλήν τῆς Μεδούσης	14
β'. Περσεύς και Άνδρομέδα	14
11. Ἡρακλῆς	15
α'. Γέννησις και ἀνατροφή αὐτοῦ	15
β'. Πρῶτα κατορθώματα τοῦ Ἡρακλέους	15
γ'. Μανία Ἡρακλέους	16
δ'. Ἡρακλῆς και Δηράναιρα	16
ε'. Ἡρακλῆς και Ίόλη	16
στ'. Θάνατος τοῦ Ἡρακλέους	17
12. Ἡρακλίδαι	17
α'. Οἱ Ἡρακλίδαι τίεται εἰς Ἀθήνας	17
β'. Οἱ Ἡρακλίδαι κύνει τῆς Πεπολονήσου	18

Ε'. ΑΧΑΪΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

13. Διάκος	18
14. Πηλεΐδς και Τελαμών	19
15. Ἀχιλλεύς	19

ΣΤ'. ΑΤΤΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ

16. Έρις Ἀθηνῶς και Ποσειδῶνος	20
--------------------------------------	----

II
ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΒΙΟΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ

Α'.

Παιδεία.

1. Ποία ἡ μεγίστη τιμωρία	23
2. Κρητῶν ἀγωγή	23
3. Ἡ ἀλλοθῆς παιδεία	23

Β'.

Ἀφιλοχορηματία.

4. Ἐπαιμινώνας	24
5. Φωκίων	24

Γ'.

Ἀμνησικακία καὶ ἀνεξικακία.

6. Φωκίωνος τελευταία παραγγελία	24
8. Ὁ Περικλῆς ὑβρίζομενος	25

Δ'.

Ἀλαζονεία καὶ ἀπλότης.

8. Ἀλκιβιάδου ἀλαζονεία	25
8. Πλάτωνος ἀπλότης	25

Ε'.

Φιλομάθεια.

10. Μενέδημος καὶ Ἀσκληπιάδης	26
11. Διογένης φιλομάθεια	26

ΣΤ'.

Ταπεινοφροσύνη καὶ ὑπερηφάνεια.

12. Φίλιππος	27
13. Πανσανίας	27

Ζ'.

Φιλοπονία καὶ ἀρετή.

14. Ὀμίσιος δῶρον	27
15. Ὁ Πέρσης καὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔθλον	28

Η'.

Φιλοπατρία.

16. Τελέσιλλα	28
17. Ἀριστείδης καὶ Θεμιστοκλῆς	28
18. Θεανὸς	29
19. Κόδρος	29

Θ'.

Συκοφαντία.

20. Ἀλέξανδρος ὁ μέγας καὶ ὁ ἰατρός του Φίλιππος	30
21. Ἀντίφιλος καὶ Ἀπελλῆς	30

Ι'.

Σεβασμὸς πρὸς τοὺς θεοὺς, τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς γέροντας.

22. Αἰνεῖα	31
23. Ὁ θεὸς καὶ οἱ ἀγαπῶντες τοὺς γονεῖς	31
24. Γέρον καὶ Λακεδαιμόνιοι	31

ΙΑ'.

Ἀγάπη πρὸς τὰ ζῶα.

25. Ξενοκράτης καὶ στρουθὸς	32
26. Δράκων καὶ παιδίον	32

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

ΣΧΟΛΙΑΣΜΕΝΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΙ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο Α΄ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΚΡΙΤΩΝ
ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ
ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΝΕΠΩΤΟΣ ΒΙΟΣ
SOMNIUM SCIPIONIS

20